

Koviloor Academy

பிரசாதப் பூக்கள்

5440

R65

ரஜினி பெத்துராஜா

கங்கை புத்தக நிலையம்

பிரசாதப் பூக்கள்

ரஜன் பெத்துராஜா

காங்கை புத்தகநிலையம்

13, தீனதயாளு தெரு,
தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

முதற் பதிப்பு : ஜூன், 2002

விலை : ரூ 25-00

- * Title : PRASATHA POOKKAL
- * Author : Rajini Pethuraja
- * Subject : Essays
- * Language : Tamil
- * Edition : First Edition, June - 2002
- * Pages : 112
- * Published by : Gangai Puthaka Nilayam,
13, Deenadayalu Street,
Thyagaraya Nagar, Chennai-600 017.
- * Price : Rs. 25-00

ஒளி அச்சு : நேரு அச்சகம், இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

Printed at : **Mani Offset, Chennai - 5.**

சமர்ப்பணம்

திருமதி. N.R. லக்ஷ்மி அம்மாள்

திரு. N.N. ராமசாமி ராஜா

இப் பிரபஞ்சத்தை பிரசாதமாக ஏற்றுக்
கொள்ள பக்குவப்படுத்திய பெரியோர்
களான அன்புப் பாட்டியார் அவர்களுக்கும்,
பாட்டனார் அவர்களுக்கும்...

பதிப்புரை

ஆசிரியை ரஜினி பெத்துராஜா அவர்கள் தனது பத்துறை அனுபவங்களை அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து பிரசாதப் பூக்களாக உங்கள் முன் படைக்கப்படுகிறது. இதில்,

ஆன்மீகத் தேடல்,

ஸ்தல வழிபாடு யாத்திரை,

யோகா, ஞானம், கூட்டு வழிபாடு பற்றி சொல்லும் கட்டுரைகளும் உண்டு.

உலகிலேயே உயரமான ஸ்படிகலிங்கேஸ்வரர் கோயில் கட்டும் பணி பற்றிய விவரமும் காநாடக மாநிலத்தில் உள்ள பீடாதிபதிகள், ஆன்மீக வழிமுறைகள் மேலோங்கி வளர, வேத, ஆகம, வேதாந்த பாடசாலைகள், அமைத்து சனாதன தர்மம் அழியாது காத்து வருவதையும் ஆசிரியை அவர்கள் விவரமாக விவரித்து எழுதி உள்ளார்.

அதுமட்டும் அல்லாது இயேசுகிறிஸ்து பிறந்த இஸ்ரேல் நாட்டுத் தலைநகர் ஜெருசலம் நகர் பற்றியும், கிருஸ்துவத்தின் தோற்றம் பற்றிய விவரமும் நமக்குக் கொடுக்கிறார்.

இது தவிர சில தொண்டு நிறுவனங்களின் சிறப்பான பணிகள் பற்றியும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பெண்களின் நிலை பற்றிய கருத்துக்களும், மேலும், மருத்துவம் மனோதத்துவம், உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், சமையல் கலை பற்றியதுமான நிறைய கட்டுரைப்பூக்கள் இதிலே சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து பிரசாதப் பூக்களாக உங்கள் முன் படைக்கிறோம். பூக்களின் வாசம் நுகர நூலைப் புரட்டுங்கள். வணக்கம்.

கங்கை புத்தக நிலையத்தார்

என்னுரை

பெற்றோர் எனக்களித்தது அன்பை மட்டுமல்ல; அதிகம் தந்தது அறிவுரைகளைத்தான். பாட்டியும், பாட்டனாருமான பெரியோர்கள் பாசத்துடன் புகட்டியது பெருநெறிகளையும் சேர்த்துதான். அவர்களின் அன்பில் திளைத்து சுவைத்த வற்றையும் எனது சிந்தனைகளையும் லட்சியங்களையும் கட்டுரைகளாக வடித்துத் தந்துள்ளேன்.

இக்கட்டுரைகள்... எல்லாம் இறைவன் அவர்கள் மூலம் எனக்களித்த ப்ரசாதப் பூக்கள் என்றே உணர்கிறேன். இக்கட்டுரைகளை வெளியிட்ட மங்கை, ராஜம், உங்கள் பாரதி, குமுதம் ஜங்ஷன் ஆசிரியர் குழுவினருக்கு நன்றி.

இப்பூக்களுக்கான நல்லதொரு பூக்கூடையாய் அமைந்து குடும்பத்திலும், எழுத்துலகிலும், நட்பு வட்டாரத்திலும் தரும் அன்பான உற்சாகத்தால் பூக்கள் இனிய மணம் பரப்பி நிற்க... பூக்கள் கசிவது மனமார்ந்த நன்றிகளுடன்.

என்றுமே என் எழுத்துக்களுக்கு நல்லருள் தந்து துணை நிற்கும் சற்குரு சிவாய சுப்ரமணிய சுவாமிகளின் பாதங்களுக்கு என் வணக்கங்கள்.

என் ஐந்து நூல்களையும் வெளியிட்டு உற்சாகப்படுத்திய பெருமை கங்கை புத்தக நிலையத்தாரையே சாரும்.

இந்நூலை அச்சிட்ட அச்சகத்தாருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

திருமதி ரஜினி பெத்துராஜா

393, பெரிய கடைவீதி,

இராஜபாளையம்-626 117.

பொருளடக்கம்

எண்

பக்கம்

ஆன்மிகம்

1. இமயப்பனியில் ஒரு புனிதப் பயணம் 7
2. உலகின் உயரமான ஸ்படிகலிங்கேஸ்வரர் 16
3. சுஞ்சனகிரி பீடாதிபதி ஸ்ரீ பாலகங்காதீஸ்வர
ஸ்வாமிகளின் அருள்வலம் 23
4. திருச்சி மஹாஸ்வாமிகளின் ஞானப்பணிகள் 30
5. எது ஆன்மீகம் 34
6. இயேசு பிறந்த பூமியை கடிதத்தில் கண்டேன் 42

பொது

7. 'க்ருஹிணி' 50
8. அன்னை பூமி அயல் நாட்டவர் பார்வையில் 56
9. வயோதிகத்திற்கு வாழ்வளிப்போம் 61
10. அழகு நிலையங்கள் அவசியம்தானா? 69
11. பல நாடுகளில் பெண்கள் நிலை 73
12. மனோதத்துவ டாக்டரின் கூற்று 77
13. சாப்பிடுவது சுவைக்காக மட்டுமில்லை 82
14. ராஜபாளையம் ராஜாக்கள் 93

ஆன்மிகம்

1

இமயப்பனியில் ஒரு புனிதப் பயணம்...!

ஒரு தாயவளின் அன்பு பொங்கித் ததும்பும் போது பாசமழையாக சேய்க்குக் கிட்டுகிறது. வள்ளலின் ஈகை உள்ளம் பொங்குகையில் தர்மங்க ளாகி பிறரை வாழ வைக்கிறது. தெய்வப்பணிக்கே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட தவமுனிவர்களின் கருணை உள்ளம் பொங்குகையிலோ கடவுளின் கடாட்சமே கிட்டிவிடுகிறது நமக்கு...

கடவுள் கடாட்சம் கிடைக்க நல்லதொரு குரு வேண்டும். நம்மை நெறிப்படுத்த அவரின் நற்சங்க உறவும் வேண்டும். இறை அருளால் எமக்குக் கிடைத்த குருதான் சுவாமி ஓம்காரானந்தா. இளமை யிலேயே துறவு பூண்டு உபநிஷதங்கள், வேத பாடங் களை எளிமையாக எடுத்துரைத்து மக்களை நல்வழிப் படுத்தி வரும் அவர், மிக்க கருணையுடன் புண்ணிய பூமியாம் ரிஷிகேஷத்தில் கங்கையின் கரையில் பத்து நாட்கள் அவரைப் போன்றே நாங்களும் தவவாழ்வு காண அழைத்துச் சென்றார்.

ஆண்களும் பெண்களுமாய் தமிழகத்தின் பல பகுதியினைச் சேர்ந்த பக்தர்கள் சுவாமிகளுடன் சென்னையில் இருந்து பயணமானோம். பிரார்த்தனை களுடன் தொடங்கியது பயணம். இறைவன் புகழ் பாடியபடியே செல்லும் புனிதப் பயணமாக இருக்க, ரயிலும்கூட பக்திப் பரவசத்தில் திளைத்தபடி எங்களை பத்திரமாகக் கொண்டு சென்றது.

டெல்லியைச் சென்றடைந்தோம். குளிரின் அரவணைப்பைத் தாங்க முடியாது ஸ்வெட்டர்களும், சால்வைகளும் உடலில் ஏறின. ஸ்வாமிகளும் தலையில் தலைப்பாகை அணிந்து வீரவிவேகானந்த ராகவே காட்சியளித்தார். எப்போதும் புன்முறுவல்; சாந்த முகம்; குழந்தையின் கள்ளமற்ற துறுதுறுப்பு போதிக்கவே அமைந்த கணீரென்ற குரல்; தாயன் புடன் கூடிய போதனை. இது போதுமே மக்களை தெய்வீகத்திற்கு திருப்ப.

டில்லியில் இருந்து இரு பஸ்களில் ரிஷிகேசம் புறப்பட்டோம். ரிஷிகளும் முனிவர்களும் தங்களை ஆண்டவன்பால் பிணைத்துக்கொள்ள தியானம் புரிய தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில் கால் பட்டதுமே புல்லரித்துப் போனது உடம்பு. உலக விவகாரங்களை மனம் மெல்ல மறக்க ஆரம்பித்தது. தவ வாழ்விற்கு தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டது.

ரிஷிகேசத்தில் புராணிஜாடி என்ற இடத்தில், கங்கையின் மேற்குக் கரையில், நாங்கள் முகாமிட்ட தயானந்த ஆஸ்ரமம் அமைந்துள்ளது. அழகான சூழலில் நவீன வசதிகளுடன் கட்டப்பட்டுள்ளது.

எதிர்க்கரையில் எழிலுடன் கூடிய உயர்ந்த மலை வீற்றிருக்க, அதற்கும் சிறிது வடக்கில் பத்ரி, கேதார் செல்லும் இமயமலைத் தொடர் தொடங்குகிறது. சிவ பெருமானின் ஐடாமுடியினை ஒத்த மலைகளினின்று புண்ணிய பாகீரதி ஆஸ்ரமத்தை ஒட்டி ஆனந்த அலை ஒலிக்க ஓடிக்கொண்டிருக்கிறாள். சலசலக்கும் சங்கீத அலைகளைக் கேட்டபடி கரையில் அழகான பாறைகளும், கற்களும் பெருமிதத்துடன் அமர்ந்திருக்கின்றன. ஆற்றிலிருந்து ஆஸ்ரமம் வரை வசதியான நடைபாதை. கங்கையைப் பார்த்தபடி சிவபெருமானுக்கு சின்னதாக ஒரு ஆலயம். மலைச்சரிவுகளில் ஆங்காங்கே தியானக் குடில்கள். இரவானால் அதில் மின்னிடும் விளக்குகள். இவ்வெழிலான சூழலில் மனம் லயித்துப்போய்விடுகிறது.

குளிருடன் கூடிய கங்கைக் காற்று; இடையிடையே தூறித்தெறிக்கும் சாரல்கள். மேகத்திரைகளில் வந்தும் போயுமாக பகலவன். சலசலத்து ஓடும் கங்கைப் பிரவாக ஓசை. உள்ளத்தைத் தொடும் உன்னத உணர்வு. மறுநாள் முதல் தவ வாழ்வு ஆரம்பமானது. அதிகாலை நாலரை மணிக்கெல்லாம் வெட வெடக்கும் குளிரிலும் எழுந்து ஆலய வழிபாட்டிற்கு ஆயத்தமாகி விடுவோம்.

ஐயன் தஷிணாமூர்த்திக்கு ருத்ர பாராயணத் துடன் அபிஷேகங்கள் ஆரம்பமாகும். ஓம்காரம் ஒலித்திடும் மணியினை ஒத்த கணீர் குரலில் ஸ்வாமி ஓம் காரானந்தா வேத மந்திரங்கள் கூற, மந்திர அலைகளை முழங்கியவாறு குளீர்காற்றை வீசி காலை

அன்பைப் பொழிவாள் கங்கை அன்னை. இன்னும் விடியாத வானத்தில் சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் வேத ஒலி கேட்க ஆர்வத்துடன் காத்திருக்கும். இத்தனையையும் கண்டபடி ஆனந்த சிரிப்புடன் பூஜைகளை ஏற்றுக்கொள்வார் ஸ்ரீகங்காதரேஸ்வரர்.

“உங்கள் எல்லோரின் ஸ்வரூபமும் ஆனந்தம் தான். ஏன் சோகவாழ்வின் ஈர்ப்புகள்?” என்று கேட்பது போன்ற பிரமை.

பூஜை முடிந்ததும் தியான வகுப்பு. மனத்தை ஒரு முகப்படுத்தும் அப்யாசம். புலன்கள் ஒடுங்கி சாந்தமும் ஆனந்தமுமாக நம்மை உணரும்போது மனம் எத்தனை லேசாகிவிடுகிறது? தொடர்ந்து “கைவல்ய உப நிஷத்” பாடம். எதிலும் பரம் பொருளைப் பார் என்பதே இதன் சாரம். இதை உணர்ந்துவிட்டால் பேதங்கள் இல்லையே! எல்லாம் நாமே ஆகும்போது வேற்றுமை எப்படி வரும்?”

8 மணிக்கு காலை உணவு முடிந்ததும் கங்கைக் கரை மரநிழலில் ‘மேதாஸுக்தம்’ படிப்பிக்கும்போது அக்கால குருகுல வாழ்க்கை கண்முன் வந்துபோகும். சுற்றியுள்ள மரங்களும் பாடம் கேட்ட மகிழ்வில் புல்லரித்துப் போகும்.

9 மணி அளவில் தாயுமானஸ்வாமி பாடல்களும், திருவாசகமும், கீதையும் பாராயணம் ஆகும். அவைகளில்தான் எத்தனை ஆழமான கருத்துக்கள். மனத் தூய்மைக்கு மருந்தென்றால் இவைகள்தான் போலும். இது முடிந்தபின் தேவபாஷையாம் சம்ஸ்கிருத மொழிப் பயிற்சி. முதியவர்களுக்குக் கூட அதைக்

கற்க எவ்வளவு ஆர்வம்? வகுப்பிற்கு தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளும் வேகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே!

மதிய உணவிற்குப் பின் ஓய்வு. பல்வேறு பகுதி களைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டும், ஒருவருக்கொருவர் தாங்கள் அறிந்த பாடல்களை மற்றவர்களுக்கு கற்றுத் தந்தும், கங்கை யில் குளித்தும், சூரிய ஒளியின் மினுமினுப்பில் ஓடிடும் கங்கையை ரசித்துக்கொண்டும், அவளின் மடி அமர்ந்து மனத்தால் உறவாடியும், இங்கேயே இருந்துவிட மாட்டோமா என்று பெருமூச்சு விட்டபடியும் மதியம் கழியும்.

மாலை 3 மணி அளவில் எங்களைச் சேர்ந்த அன்பர்களில் ஒருவர் சொற்பொழிவாற்ற வேண்டும். பக்தர்களின் திறமைகளை ஊக்குவிப்பதில்தான் ஸ்வாமிகளுக்கு எவ்வளவு ஆர்வம்; தேநீர் இடை வேளைக்குப் பிறகு கீதையின் 12ஆம் அத்யாய பாடம். தன்னை அடைவதற்குத்தான் எத்தனை சுலபமான வழிகளை அர்ஜுனன் மூலமாக நமக்கு கிருஷ்ணன் கற்றுத் தருகிறான்; இதையும் தகுந்த ஒரு குரு சொல்லக் கேட்கையில் அறியாமைகள் அகல்கின்றன.

மாலை 6 மணியில் தொடங்கும் ஆலய வழி பாட்டில் தாளவாத்யங்கள் முழங்க 'தேவி சுரேஸ்வரி பகவதி கங்கே' என்று அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் கங்கையை விளித்துப் பாடும்போது புனித நதியி லேயே கரைந்து புண்ணியர்களாகிவிட்ட உணர்வு. பின் பஜனை. இரவு உணவினை அடுத்து அன்றன்று

நடந்த பாடங்களைப் பற்றிய உரையாடல்கள், சந்தேகங்கள், விளக்கங்கள் கேட்க நேரம் தரப்படும். பிறகு பகல் முழுவதும் தெய்வீகச் சிந்தனைகளிலேயே கழித்துவிட்ட உணர்வு தரும் உவப்பான உறக்கம்.

முற்றிலும் மாறுபட்ட வாழ்க்கை. பிரச்னைகள், கோபங்கள் பரபரப்புகள் விலகிப்போய் எதை அனுபவிக்க வேண்டுமோ அதை மட்டும் அனுபவிக்கும் ஆனந்த வாழ்க்கை. வாழ்க்கை சோகமானதல்ல. அதை அணுகும் முறையில்தான் உள்ளது என்பதை புரிந்துகொண்ட வாழ்க்கை. சிறிது காலமே உள்ள உலக வாழ்வில் ஆசை வைத்து, அனைவரும் இறை வடிவமே என்பதை மறந்து ஆசைகளுக்கும், வெறுப்பு களுக்கும் அடிமைகளாகி உண்மை நிலையை மறந்து திரிகிறோம் என்பதை உணர்ந்த வாழ்க்கை.

இப்படி வாழ நம் பெரியவர்கள் எத்தனை முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்? இன்ப துன்பங்களில் சிக்காமல் வாழ எத்தனை தூரம் நம்மை பக்குவப்படுத்த வேண்டும்? முறையான வாழ்க்கை வாழ ஆன்மீகமும், புனித குருக்களும் இது போன்ற ஆன்மீக முகாம்களும் அவசியம் தேவை என்பதை உணர்ந்தோம்.

முகாமின் இடையில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண ஜெயந்தியையும் சிவராத்திரியையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். கங்கையின் கரையில் இரவு முழுவதும் இறைவனை வழிப்பட்ட (சென்ற வருட) சிவராத்திரியை என்றும் மறக்க முடியாது. தேவகணங்களும் எங்க

ளுடன் பூஜையில் சேர்ந்துகொள்ள, ஆனந்த தாண்ட வத்தை அகக்கண்ணால் கண்டதை எழுதத்தான் முடியவில்லை.

ரிஷிகேசத்தில் உள்ள பல ஆஸ்ரமங்களுக்கு சென்று வந்தோம். அம்மாலையில் அனைவரும் சேர்ந்து கங்கையில் நீராடி மலர் நிரம்பிய தொன்னை களில் விளக்கேற்றி மிதக்கவிட்டு கங்கையை வழி பட்டது அற்புதமான காட்சி.

உத்தரகாசி செல்லும் மார்க்கத்தில் உள்ள “குஞ்சாபுரி” என்னும் மலைக்கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். இயற்கை எழில் ததும்பும் இடம். சுற்றிலும் மலைச்சிகரங்கள், மூடுபனிகள் பரவிக் காத்துக் கொள்கின்றன. சதிதேவியின் மார்புப்பகுதி விழுந்த இடம் என்று கூறும் இவ்விடத்தில் இருந்து பார்த்தால் இமயமலையின் பனிப்படலத்தைக் காண முடிந்தது. இமயத்தை தரிசித்துவிட்ட இன்பப் பூரிப்பு.

அத்துடன் மாலை ஹரித்துவார் சென்று அங்குள்ள மானஸாதேவியின் ஆலயத்தை வழிபட் டோம்... Rope Wayல் சென்றது களிப்பூட்டுவதாக இருந்தது. அம்மாலையில் கங்கைக்கரையில் உள்ள ஹரித்துவாரின் கோவில்கள் அனைத்திலும் ஒரே நேரத்தில் தீபாரதனை செய்து பாலிகைகள் விட்டு செய்த கங்கா பூஜையினை கண் குளிரக் கண்டோம்.

எமது ஆஸ்ரமத்தில் நடைபெறும் அகண்ட நாம பஜனையில் இறுதி நாளன்று கலந்து கொண்டோம்.

ஆஸ்ரமத்தின் ஒரு கட்டிடத்தில் தினமும் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை ராமர், கிருஷ்ண விக்ரகங்கட்கு முன் ராம நாமம் ஜெபிக்கப்படுகிறது. புகழ்மிக்க அபேதானந்தா சுவாமிகளால் இது துவக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

‘பண்டா’ எனும் அன்னதான நிகழ்ச்சியையும் இங்கு கண்டோம். விருப்பப்பட்டவர்கள் நிறைய சாதுக்களைக் கூட்டிவந்து உணவளிக்கிறார்கள். தினமும் கூட சாதுக்களுக்கு இங்கு உணவளிக்கிறார்கள். விருந்தோம்பலை ஆஸ்ரமவாசிகள் நன்றாகக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். தங்கும் வசதி, உணவு வசதியை மிக அக்கறையுடன் கவனிக்கிறார்கள். இவர்களிடம் அன்பு, பரிவு, நிதானம், சேவை மனப் பான்மைகளை நன்கு உணர முடிந்தது. நவீனத்திலும் ஒரு முழுமையான ஆஸ்ரம வாழ்வு வாழ்ந்த திருப்தியினை அடைந்தோம்.

பிரியும் வேளையும் வந்தது. அங்குள்ளவர்களின் அன்பான வழியனுப்புதலை ஏற்றுக்கொண்டு, “கங்கை அன்னையே! விடை கொடு தாயே” என கண்ணீர் மல்க வேண்டிக் கொண்டோம்.

“உள்ளத்தை கருணை எனும் கங்கையாருக்கு பிறர் பாரத்தை சுமந்து தன்னலமற்ற சேவைக்கு உன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள். உன் இதயம் இமயம் போன்று எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் உறுதி உடையதாக இருக்கட்டும். புனித ரிஷிகள் தவமியற்றிய இடத்தில பாடம் கேட்ட நீ புனிதனாய் மானிடப் பிறப்பின்

ரகசியத்தைப் புரிந்து பொலிவுடன் வாழ்” கங்கையின் குரல் மனத்தில் கேட்க சுவாமிகளிடம் கேட்ட உபதேசங்கள் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்க “போலோ கங்கா மாதாஃ ஜெய்” என்ற கோஷத்தோடு பஸ்ஸில் ஏறினோம்.

—நன்றி: ‘ராஜம்’

உலகின் உயரமான ஸ்படிகலிங்கேஸ்வரர்

‘க்லிங் க்லிங்’ என்ற இனிமையான ஒலியின் பின்னணி நம் மனத்தில் தெய்வீக அதிர்வுகளை நிரப்ப அதில் ஒன்றிய மனத்துடன் ஓசை வந்த இடம் நோக்கி செல்கிறோம்.

என்ன ஆச்சரியம்! ஒரு கோயிலொன்று முழுவது மாக அங்கு வைத்து வடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில் பெங்களூர் நகரில் உருவாகி வரும் இக்கோவில், பகுதி பகுதியாக கடல் கடந்து சென்று அமெரிக்காவின் ஹவாய் தீவில் வீற்றிருந்து எம்பெருமானாம் சிவபெருமானை ஸ்படிகலிங்க வடிவில் தன்னிடம் கொலுவிருக்கச் செய்யப்போகிறது.

ஈசன் குடிக்கொள்ளப் போகும் கோயிலை பொலிவுறச் செய்ய நூற்றுக்கணக்கான சிற்பிகள் அருந்தாகத்துடன் தம் கைவண்ணத்தைக் காட்டி வருகின்றனர்.

இந்த நற்பணிக்கு வித்திட்டவர் ஹவாய் தீவில் வாழும் ஸ்ரீசிவாய சுப்பிரமூனிய சுவாமிகள் என்ற தவ ஞானியாவார்.

இவர் பிறப்பால் அமெரிக்கர் எனினும் மனத்தால் நம் இந்திய ஞானிதான்.

இளம் வயதிலேயே இந்து சமயம், கலாச்சாரம் இவற்றில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு ஒரு நடனக் குழு மூலம் இந்தியா வந்து நம் பண்பாடுகளிலும், பக்தி நெறியிலும் ஈர்க்கப்பட்டு பின் இலங்கை ஜலானி குகையில் பல வருடங்கள் கடுந்தவம் மேற்கொண்டு, இறைநிலையை தரிசித்து யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மகாபுருஷரான ஸ்ரீசிவயோக சுவாமிகளின் சிஷ்யரானார்.

அப்புனித சித்தர் 'நமச்சிவாய' என்ற மந்திர தீட்சையுடன் தம் மாணவனின் முதுகில் அறைந்து "இது அமெரிக்காவில் ஒலிக்கும். உலகெங்கும் போ. சிங்கம்போல் கர்ஜனை செய். பெரிய கோயில்கள் எழும்பும். பலருக்கு உணவளிப்பாய்" என்று கம்பீரக் குரல் கொடுக்க...

அதன் எதிரொலியாய் பல நற்பணிகளின் விரிவில் ஹவாய்த் தீவில் ஒன்றான குவைப் பகுதியில் ஆனந்தக் கூத்தனாம் நடராஜனுக்கு அழகிய கோவில் ஒன்றை எழுப்பி 'கடவுள் இந்துக் கோயில்' என்ற பெயரும் இட்டார் ஸ்ரீசுப்ரமுனிய சுவாமிகள்.

இதுவே அமெரிக்காவின் முதல் நடராஜர் கோயிலாகும். இதைச் சேர்ந்ததே குவை ஆதீனம்.

இயற்கை எழில் ததும்பும் சூழலில் அமைந்துள்ள ஆடலரசனின் கோவில் மூடப்படுவதே இல்லை.

சுவாமிகளின் 12 சீடர்களான சந்நியாசிகள் முறைப்படி எப்போதும் பூஜைகள் செய்து வருகிறார்கள்.

கோவிலில் ஆறடி உயரமான நடராஜமூர்த்தி யுடன் விநாயகர், முருகன், அர்த்த நாரீஸ்வரர், சிவலிங்கம் போன்ற தெய்வீக மூர்த்திகள் பூஜிக்கப் படுகின்றன.

சைவசித்தாந்த நெறியைப் பிரதானமாகக் கொண்ட ஸ்ரீசுப்பிரமூனிய சுவாமிகளிடம் அமெரிக்கா, மொரீஷியஸ், கனடா, மலேஷியா, இலங்கை, ஜெர்மனி, இந்தியா என்ற பல நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் சுவாமிகளாகவும், சிஷ்யர்களாகவும், பக்தர்களாகவும் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள்.

ஆலயத்தை ஒட்டி ஹவாயின் புனித கங்கையாகக் கருதப்படும் 'வைலுவா' நதி ஓடுகிறது.

சாதுக்கள் தங்கும் இடம், பசுக்களுக்காக கோசாலை, காய்கறித் தோட்டம், உணவுக்கூடம், தடாகம், சாதுக்கள், தியானம் புரிய அமைக்கப்பட்ட குகைகள் என்று ஒரு ஆசிரமத்திற்கு உரிய அனைத்து பொலிவுகளையும் காண முடிகிறது இங்கு. 63 நாயன்மார்களுக்கும் சிறுகோயில்கள் எழுப்பப் பட்டுள்ளன.

இத்தனைக்கும் மேலாக ருத்ராட்ச மரங்கள் நிறைந்த சோலை இப்பகுதிக்கு மேலும் மெருகூட்டி புனிதம் சேர்க்கிறது.

இங்குள்ள சந்நியாசிகள் தமிழ்நாட்டு பூஜை முறை களை வேதவிற்பன்னர்களிடம் முறைப்படி பயில்கின்றனர்.

தமிழ் கலாச்சாரம், பண்பாடு இவற்றையே முதன்மையாகக் கொள்ள ஸ்ரீசுப்பிரமூனிய சுவாமிகள் வலியுறுத்தி வருகிறார். திருமந்திரம், தேவார, திருவாசகப் பாடல்கள், நற்சிந்தனை, திருக்குறள் போன்றவற்றை பயிலப் பணிக்கிறார்.

தமிழ்ப் பஞ்சாங்கத்தையே பின்பற்றும் இவர்கள் பொங்கல், சிவராத்திரி, விநாயக சதுர்த்தி, முருக பூஜைகள் போன்ற விழாக்களையும் சுவாமிகளின் ஜெயந்தி நாளையும் ஆசிரமத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

தன் மேல்நாட்டு பக்தர்களையும் தமிழ் கலாச்சாரத்தில் தோய்த்து நெறிப்படுத்த ஈசன் கதிர், சத்யபழனி, வேல்அழகன், மீனாட்சி, வள்ளி என்று பெயர்கள் சூட்டி, தென்னிந்திய உணவுப் பழக்கங்களை மேற்கொள்ளச் செய்து இந்திய உடைகளையே அணியுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறார் சுவாமிகள்.

ஒழுக்க நெறியில் உறுதியுடன் காணப்படும் சுவாமிகள் வாழ்க்கையில் ஆண்கள், பெண்கள் இரு வருமே கடைப்பிடிக்கும் ஒழுக்கங்களை உபதேசித்து புலால் உண்ணல், மது அருந்துதல், புகை பிடித்தல் போன்றவற்றைக் கண்டித்து இறைவழிபாடு, பெற்றோர்களைப் பேணல், விருந்தோம்பல், அஹிம்சை போன்ற தார்மீக வழிகளை தம் மேல்நாட்டு பக்தர்களுக்கும் அன்புடன் அறிவுறுத்த, அவர்களும் குருவின் வாக்கினை தெய்வ வாக்காய் மதித்து உண்மையான தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் பக்தி ஏற்கும் முறை வியப்பைத் தருகிறது.

குழந்தைகளை தெய்வமாகப் போற்றி வளர்க்கச் சொல்லும் சுவாமிகள், தம் பக்தர்களின் குழந்தை கட்டு ஆசிரமத்தில் 6 மாத காலம் ஒழுக்க நெறிகளிலும், சமய தத்துவங்களிலும் பயிற்சி அளித்து வருகிறார்.

நம்நாட்டில் இந்திய கலாச்சாரம் தேய்ந்துவரும் வேளையில் ஒரு அந்நிய மண்ணில் அதற்கு புத்துயிர் அளிப்பது மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. அமெரிக்காவில் இருந்தே தன் ஆன்மீகப் பணிகளைத் தொடரும் சுவாமிகள் திருக்குறள், திருமந்திரம் போன்ற நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கச் செய்துள்ளார். பக்தர்கள் பின்பற்ற பல நூல்களை பெரியவர்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் அளித்துள்ளார்.

உலகில் உள்ள அனைவரும் அறியும் வண்ணம் 'ஹிந்துயிசம் டுடே' என்ற உயர்ந்த மாதப் பத்திரிகையையும் நடத்தி வருகிறார். தன் அன்பர்களுக்கு ஆங்கில மருத்துவத்தைவிட ஆயுர்வேதம், ஹோமியோபதி மருத்துவங்களையே சிபாரிசு செய்கிறார்.

கீழ்திசை ஆத்மா ஒன்று மேல்திசை உடலில் இருந்து பணிபுரியும் சீலராம் சுவாமிகளைப் பணிந்து ஏத்த தயாராகிறோம்.

கம்பீரமான நெடிய உயரம்; முகத்தில் வீசும் தேஜஸ்; ஒளி வழங்கும் கண்கள்; நரைத்த ஜடாமுடியுடன் கூடிய தாடி; அருள் ததும்பும் புன்னகை; குழந்தைகளின் குதூகலம். பார்த்ததுமே நம்மை அறியாமல் அச்சிவஞானியை நோக்கிக் கைகள் குவிக்கின்றன.

ஸ்ரீசுவாமிகளுக்கு அகக்கண்ணில் புனிதமிகு தோற்றம் ஒன்று வெளிப்பட்டதாக பக்தர்கள் கூறுகிறார்கள். அவருக்குக் காட்சியளித்த ஸ்படிக லிங்கத்தைத் தேடிச் சென்றபோது அது கலிபோர்னியா பகுதியில் அதே காட்சியுடன் கிடைத்ததாம்.

இது 6 கோணங்களை உடைய வெண்ணிற ஸ்படிக லிங்கம். இயற்கையாக விளைந்தது. சிற்பிகளால் செதுக்கப்படாதது. உலகிலேயே மிக உயரமான ஸ்படிக லிங்கமாம்.

இந்த லிங்க வடிவை கோயில் கொள்ளச் செய்யவே சிற்ப சாஸ்திரப்படி, ஆகம விதிப்படி, முழுவதும் கல்லினால் ஆன கோயிலென்று எழும்பப், போகிறது; அருள் மழை பொழியப் போகிறது.

பெங்களுரை ஒட்டிய கிராமத்தில் அமைதி ததும்பும் சூழலில் எழும்பியுள்ளது சிற்பக்கூடம். சரித்திர காலத்தில் சொல்லப்படும் சிற்பக்கூடத்திற்கே வந்துவிட்டது போன்ற பிரமை. அங்கே சிற்பிகள் தெய்வீகத் தொண்டில் மனம் ஒன்றி இறை நிலைக்காகவே தம் பணியை அர்ப்பணித்து வருகின்றனர். அவர்கள் செதுக்கும் ஒலி ஐயன் நடராஜனை, நமச்சிவாயனை அழைக்கும் பீஜ மந்திரங்களாகவே நமக்குக் கேட்கின்றன.

பெங்களுரின் ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி பீடாதிபதியான ஸ்ரீஸ்ரீதிருச்சி சுவாமிகளும், ஸ்ரீஆதிசுஞ்சனிகிரி மடத்தின் பீடாதிபதி ஸ்ரீபாலகங்காதரநாத சுவாமிகளும் இடவசதிகளையும், தக்க ஆலோசனைகளையும் வழங்கி உதவி வருகின்றனர்.

மலேசியாவைச் சேர்ந்த திரு ஜீவா ராஜசேகரன் தம் குருவின் வேண்டுகோளின்படி தன் குடும்பத் தினருடன் இக்கிராமத்தில் தங்கி சிற்பக் கூடத்தின் மேற்பார்வை பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்தி வருகிறார்.

சிற்பிகளுக்கு பஜனைப் பாடல்கள், யோகா வகுப்புகள் போன்றவையும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஊக்கத் தொகைகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. சேமிப்பு நிதி அமைப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நற்போதனைகளால் நல்லதொரு மனமாற்றம் பெற்ற சிற்பிகள் ஸ்ரீசிவாய சுப்பிரமூனிய சுவாமிகளையே ஈசனாக எண்ணி பக்தியுடன் கோயிலை எழுப்பி வருகின்றனர்.

அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் போலவே அவனியில் ஒப்பற்ற சிவத் தொண்டாற்றி வரும் ஸ்ரீசிவாய சுப்பிரமூனிய சுவாமிகளை நமக்குக் கிடைத்த இன்னொரு நாயன்மாராகவே பணிகிறோம்.

ஹவாயில், அரனை அறியா அயல்நாட்டில் அம்பலக் கூத்தனுக்கு அம்பலம் அமைத்து அறிய வைத்ததுபோல் அங்கேயே லிங்கேஸ்வரருக்கும் ஆனந்தக் குடிலாம் இறைவன் கோவிலையும் அருளி இன்னருள் புரியச் செய்யப் போவதை எண்ணி ஈடில்லா இன்பத்துடன் இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம். இறைவன் கோவிலை விரைவில் காணும் பேறு தரவேண்டிக் கொள்கிறோம்.

—நன்றி: 'மங்கை'— ஆன்மீக மலர்

3

சுஞ்சனகிரி பீடாதிபதி ஸ்ரீபாலகங்காதர ஸ்வாமிகளின் அருள் வலம்

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் கட்டல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நட்டல்
அன்னயாவின்னும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்

—இது ஆன்றோரின் அமுத வாக்கு.

ஓர் ஏழைக்கு மட்டுமின்றி பல்லாயிரம் ஏழைகளுக்கு எழுத்தறிவு தந்து அன்னசத்திரங்கள் கட்டி, அவர்களுக்கு அமுதும் தந்து, ஆலய வழிபாட்டிற்கு ஆவன செய்து ஆண்டவனின் அருள் பெறவும் வழிகாட்டி வருகிறார் ஓர் தவஞானி.

கர்நாடக மக்களின் குலகுருவாக விளங்கும் ஜகத்குரு ஸ்ரீ—ஸ்ரீ—ஸ்ரீ பால கங்காதரநாத ஸ்வாமிகள் எனும் பெயர் கொண்ட இம்மஹான் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் ஏழை எளிய மக்களின் நலனிற்காக சேவை புரிவதிலேயே அர்ப்பணித்து வருகிறார்.

மிகப் பழமையான ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் பரம் பரைக்கும் முற்பட்டதாம் ஸ்ரீ—ஆதி சுஞ்சனகிரி பீடம் அப்பீடத்தின் 71 ஆவது பீடாதிபதியான ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மக்களுக்கு ஆற்றிவரும் அறப்பணிகள் ஏராளம்.

பெங்களூரின் மேற்கில் சுமார் 110 கி.மீ. தூரத்தில், மண்டியா மாவட்டத்தில் பெல்லூர் அருகில் ஏகாந்தமான வனச்சூழலில் 'சுஞ்சனகிரி' எனும் தெய்வீகக் குன்று வீற்றிருக்கிறது. இயற்கை எழில் கொஞ்சம் மலையின் அடிவாரத்திலிருந்து மேலே செல்லும் நாம் பாதையில் அழகிய தாமரை தடாகத்தையும், வேதம் பாடித் திரியும் வண்டுகளையும், ஆண்டவனின் அருகாமையில் வசிக்கும் சந்தோஷத்தில் குதித்து விளையாடும் குரங்குகளையும், நடனமாடிக் களிக்கும் மயில்களையும் பரவசத்துடன் பார்த்து பூரிக்கிறோம்.

குன்றின் மேல் உள்ள ஆஸ்ரமம் மகத்தான பணி புரிந்து வருகிறது. ஸ்ரீ கங்காதரநாத ஸ்வாமிகளின் ஆசியுடன், பல துறவிகள் இங்கு வசித்து வருகிறார்கள். குன்றினைக் குடைந்தெடுத்த சிறு அறைகளில் தங்கி அவர்கள் ஆன்மீகப் பயிற்சி பெறுவது நல்லதோர் காட்சி.

ஏழை மாணவர்கள் அன்னபூரணியை வணங்கி நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் அன்னதானத்தில், வேதம் பயிலும் மாணவர்கள் எழுப்பும் மந்திர ஒலியில், இலவசக் கல்வி பெறும் மாணவர்களின் நல்லறிவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உறைந்து நிற்கிறார்.

இவர்தம் கருணை உள்ளத்தில் விரிந்த பள்ளிகள், கல்லூரிகள், அனாதை இல்லங்கள், பார்வையற்றோர் பள்ளி, விரிவாக்கப்பட்ட அன்னதானக் கூடம், அனைத்துக்கும் மேலாக இலவச சிகிச்சை தர பிரம்மாண்டமாக எழும்பி நிற்கும் வைத்தியசாலை எல்லாவற்றையும் கண்டபோது கண்களில் நீர்

மல்கியது. மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை எனப் போற்றும் தெய்வ மகனின் உயரிய உள்ளம் நம் நெஞ் சங்களுக்கும் நன்னெறி புகட்ட, நேரில் அண்ணலின் தரிசனம் காணச் செல்கிறோம்.

எளிய தோற்றம், அன்பும், அமைதியும், அருளும் ததும்பும் முகம். பூர்ண சந்திரனையொத்த முகத்தில் சாந்தம் சந்திதி கொள்ளும் புன்னகை. மிக மென்மை யான இன்குரல். கனிவான உபசரிப்பு. தன்னலமற்ற தபஸ்வியின் தரிசனத்தில் தெய்வீக ஆர்பரிப்பு.

இளம் வயதிலேயே மடாதிபதியாக ஆக்கப்பட்ட ஸ்வாமிகள், அவரின் குரு மறைந்துவிட்ட நிலையில், ஸ்ரீ திருச்சி சுவாமிகளிடம் வேதம், வடமொழி மடாலய பயிற்சி பெற்று, மடத்தில் மட்டும் அக்கறை கொள்ளாமல் சமூக சேவையிலும் ஈடுபட்டு பக்தர் கட்கு பல நலன்களை செய்து வருகிறார். சுற்றிலு முள்ள கிராமங்களில் வசிக்கும் பல லட்சம் மக்களின் கண் கண்ட தெய்வம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்தான். கர்நாடகத் தில் மட்டுமல்லாது அயல்நாடுகளிலும் இவரின் பக்தர்கள் ஸ்வாமிகளைப் போற்றி வருகிறார்கள். ஸ்வாமிகளைப் பற்றி அறிந்துகொண்டு ஆசிகளையும் பெற்றபின், ஆலய மகிமை காண ஆவல் கொள் கிறோம்.

‘ராமகேசத்ரம்’ என்று கருதப்படும் இத்தலம் ராமலக்ஷ்மணர்கள் இலங்கை நோக்கி செல்கையில், இங்கிருக்கும் ‘ஜ்வாலாபீடம்’ எனும் ‘அக்னி பீடத்தில்’ ஞானி ஒருவர் சிவபெருமானை நோக்கி தவம் புரிந்து கொண்டிருக்க அந்த ஞானியின் அருள் பெற்று

யாத்திரையைத் தொடங்கியதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இத்தபஸ்விக்கு சுஞ்சன், கஞ்சன் எனும் இரு அசுரர்கள் துன்பம் தர, ஈசனே கால பைரவராகத் தோன்றி அவர்களை அழித்துவிட்டு, சிவபெருமானே த்யானம் புரிந்த இடத்தில் தன் பக்தன் ஒருவனை இருத்தி அருள்புரிய, அவ்வழி வந்ததே ஸ்ரீ ஆதி சுஞ்சனகிரி பரம்பரை.

இப்புண்ணிய ஸ்தலமாம் குன்றில் முதலிடம் கொள்வது, கேஷத்ர பாலனும், கிராம மக்களின் குல தெய்வமும், காவல் தெய்வமுமான ஸ்ரீ கால பைரவர் தான். அருகில் உள்ள கல்தூணை 'கம்பத்தம்மா' எனும் தேவி ரூபமாக வழிபடுகிறார்கள். பைரவரின் முன்னுள்ள 'மாலம்மா' எனும் பார்வதி ரூபத்தையும் சாந்தியருளும் சக்தியாக வணங்குகிறார்கள்.

பைரவரை தரிசித்துவிட்டு குகைக் கோயிலுக்குப் போகும்முன் ஒரே கல்லினால் ஆன நந்தியை தரிசிக்கிறோம். குழந்தை இல்லாதவர்கள் தயிர், பழம் இவற்றால் அபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

மலைப்படிக்கட்டுகளின் மேலே செல்லும்போது காணும் இயற்கை எழில் மகேசனின் மகோன்னதச் ச்ருஷ்டியை வெளிப்படுத்த, தென்றல் தரும் இதம் பிற மனங்களுக்கும் இதம் தருமாறு நடக்க கற்றுத்தர, பக்குவமான மனம் குகையில் லிங்க வடிவில் உறையும் இறைவனின் தாள் பணிகிறது. ஸ்ரீ கங்காத ரேஸ்வரரின் முன்னிலையில் சாந்நித்யம் சூழ, தியானத்தில் அமர்கிறோம். நம் நிலை உணர்கிறோம்.

முதலில் தோன்றிய லிங்கமான கங்காதரேஸ்வரரின் அருகில், பல சாதுக்களின் த்யானங்களால் எழுப்பப்பட்ட மற்ற லிங்கங்களையும் சேர்த்து பஞ்ச லிங்கங்களாக குகைகளில் காண்கிறோம். கங்காதரேஸ்வரர், சந்திரமௌளீஸ்வரர், சோமேஸ்வரர், மல்லேஸ்வரர், சித்தேஸ்வரர் என்பன ஈசனுக்கு சூட்டப்பட்ட பஞ்சலிங்கங்களின் திரு நாமங்களாகும். இங்குள்ள புனித தீர்த்தம் 'பிந்துசரோவர்' என அறிகிறோம்.

முற்காலத்தில் சோழ மன்னர் ஒருவருக்கு குழந்தைச் செல்வம் இல்லாது வருந்த அவ்விடம் வந்த மகான் ஒருவர் கணுவில்லாத கரும்பில் தொட்டில் கட்டி வருமாறு பணிக்க, சேவகர்கள் அதனைத் தேடித் திரிய இவ்விடத்தில் அவ்வகை அதிசய கரும்புகளைக் கண்டு வெட்டி எடுக்க முயல ரத்தம் பீறிட்டு எழுந்து, அவ்விடத்தில் கோயில் கட்டுமாறு அசரீரி வாக்கு வெளிப்பட மன்னர் மனம் மகிழ்ந்து மலைக்குன்றினை செதுக்கி எடுத்து ஆலயப் பணி செய்து பிள்ளைச் செல்வமும் பெற்றான். இதுவே இக் கோயிலின் வரலாறு என அறிகிறோம்.

'சித்த ஷேத்ரம்' என்னும் பெயர் பெற்ற இத் தலத்தில் எந்த சித்தர்கள் தவம் இயற்றினாலும் தபஸ்சக்தி கிடைக்கிறது. பல ஆன்றோர்கள் தவம் புரிந்த இடத்தில் நம் கால் பட்டதுமே தெய்வீக பூரிப்பை உணர்கிறது.

குகைக்கு மேலே உள்ள பெரிய பாறையை 'ஆகாச பைரவ'ராக போற்றுகிறார்கள். வேண்டுதல் உள்ள

தீவிர பக்தர்கள் கயிற்றின் மூலம் அவ்விடத்திற்குச் சென்று வழிபாடும் நடத்துகிறார்கள்.

ஆதியில் அமைந்ததான 'அக்னி பீட'த்தை இங்கு விசேஷமாக பூஜிக்கிறார்கள். அனைத்து மதத்தினருக்கும் அருள் தரும் சக்தி பீடமாம் இதனை முஸ்லீம் அன்பர்களும் வந்து வணங்குகிறார்கள். இப்பீடத்தில் மிக முக்கியமான நாட்களான விஜயதசமி, சிவ ராத்திரி, ரதோச்வ நாட்களில் மட்டுமே ஸ்வாமிகள் கடுமையான விரதம் நோற்று வேதங்கள், வாத்யங்கள் முழங்க இதில் அமர்ந்து அக்னி மூலமாக பிரார்த்திக்கிறார். சில நிமிடங்களே ஆனாலும் அப்பீடத்தின் சக்தியும், மாமுனிவரின் தவ சக்தியும் சேர அவரின் முகம் அக்னி தேவனைப் போன்றே சிவந்து ஒளி வீசுகிறது. புனிதம் மிகு அப்பீடத்தில் மலரை வைத்தாலும் பொசுங்கிவிடுவதாக ஐதீகம். அக்னி பீடத்தில் அமர்ந்து அளவற்ற சக்தி பெற்று அருகில் மைசூர் சமஸ்தானத்தினரால் அளிக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் பொன்னாடை, கிரீடம் தரித்து தர்பார் கோலத்தில் அமர்ந்து சோடச உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார் ஸ்ரீ பாலகங்காதரர்.

நவராத்திரி ஒன்பது நாட்கள் இரவும் அம்பாளாகவே அலங்கரித்து ஸ்வாமிகளுக்கு செய்யும் பூஜையைக் காணக் கண் கோடி வேண்டும். சிகப்புப் பட்டாடையில் தெய்வீகப் புன்னகையில், மந்திர ஒலியின் மத்தியில் ஸ்ரீ மாதாவாக அவரைக் காண்கிறோம்.

ரதோத்ஸவக் காலத்தில் ஸ்வாமிகளை அலங்கரித்து பல்லக்கில் அமர்த்தி உற்சாகத்துடன் கிராம

மெல்லாம் சுற்றி வருகிறார்கள். மேளதாளங்களும் வாணவேடிக்கைகளும் உலா வேளையில் அமர்க்களப் படுகின்றன. பல்லக்கின் இருபுறமும் வலையினால் மூடப்பட்டிருக்க கிராம மக்கள் வாழைப்பழ் களை வீசி தங்கள் பக்தியை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் மனம் ஒன்றிய அன்பில் செய்யும் சடங்குகளை ஸ்வாமிகள் கருணையுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

அன்று பகல் முழுவதும் பொதுமக்களின் தரிசனத் திற்காக மண்டபத்தில் வந்து அமர்ந்துவிடுகிறார். வரிசை வரிசையாக பல லட்சம் பக்தர்கள் அவரின் கால்களைத் தொட்டு வணங்கியபடி செல்கிறார்கள். சலிக்காமல் மணிக்கணக்கில் ஸ்வாமிகளும் புன்னகையுடன் ஆசி தருகிறார். சில சமயங்களில் மிருதுவான கால்களில் கைகள் படிந்து படிந்து சிவந்து ரத்தம்கூட வந்துவிடுவதுண்டாம். ஸ்வாமிகள் அதனைப் பொருட்படுத்துவதே இல்லையாம். பக்தர்களின் மனநிறைவையே பெரிதாக மதிக்கிறார் அவர். சமூகப் பணிகளுக்குப் பின்பே ஆலயத்தை சீர்படுத்தப் போவதை அறிகிறோம்.

சுஞ்சன கிரியின் சாந்த குரு சிந்தையில் நிறைந்து நிற்க, “தன்னலமற்ற சேவை புரிந்து தெய்வீகம் காண்” என்று அவர் கூறுவது கேட்கிறது. சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் செயலுக்கும் விரைந்து விடுகிறார் அவர்.

சமீபத்தில் ஸ்வாமிகளின் பொன் விழாக்கோலம் கண்டு கர்நாடகமே மகிழ்ந்து நின்றது.

—நன்றி: ‘ராஜம்’

திருச்சி மஹா ஸ்வாமிகளின் ஞானப்பணிகள்

“மாயை எனும் வாழ்க்கையிலே
மதி மயங்கி அலைகின்றேன்.
தாயே உன் துணையிருந்தால்
தர்ம வழி நடந்திடுவேன்
சேயாக என்னை உந்தன்
திருக்கரத்தில் ஏந்திடுவாய்
தாயாக நீயிருந்து
தாலாட்டுப் பாடிடுவாய்”

—கவிஞர் லெ. சோமு

அன்னையின் சொரூபம் உணர்ந்த தவச்சீலர்கள்
எளிய மக்களும் ஞானம் பெறும் நோக்கில் ஆல
யங்கள் கட்டி, தேவியின் வடிவை அமைத்து,
பூஜைகள், துதிகள், ஹோமங்கள் மூலம் அவளை
ஆராதித்து அருள் பெற வழி செய்தனர்.

அத்தகைய தவ ஞானிகளில் ஒருவரே திருச்சி
மஹா ஸ்வாமிகள். அவரின் தவவலிமை கணக்கில்
அடங்காது.

சிவரத்னபுரி எனும் பெயருடைய ஸ்வாமிகள்
அம்பாளின் தரிசனம் பெற்றவர். நேபாள மன்னரிடம்
இருந்த ஸ்ரீ சிவபுரிமகராஜ் எனும் சற்குருவிடம்

உபதேசம் பெற்று, “கர்நாடகம் காத்திருக்கிறது” எனும் ஆணைக்கிணங்கி சாதுக்களுடன் பெங்களூர் வந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்... காஞ்சனபுரியாம் கெஞ்சனஹள்ளியில் காலடி வைக்க, அவ்விடம் ஸ்ரீ அத்ரி, அனுசையையால் பூஜிக்கப்பட்ட இடம் என அறிந்துகொண்டார். அச்சமயம் மூன்று கருடன்கள் அவ்விடத்தை வலம் வந்து ஆமோதிக்க, அப்புனித மண்ணில் ஸ்ரீ கைலாச ஆஸ்ரமத்தையும், அருகில் அன்னை ராஜராஜேஸ்வரிக்கு ஆலயத்தையும் எழுப்பினார்.

கைலாச ஆஸ்ரமம் பெயருக்கேற்ப புனிதத்தின் மேருவாய், பக்தர்களை ஈர்த்துக்கொள்ளும் ஆற்றல் உடையதாய், அழகிய சூழலில் கம்பீரத்துடன் திகழ்கிறது.

ஸ்ரீ சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேத, ஆகம, வேதாந்த பாடசாலைகள் சனாதனதர்மம் அழியாது காத்து வருகின்றன. இங்கு ஜாதி மத பேதமின்றி சைவ வைணவ ஆகமங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்க தக்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு ஆதினகர்த்தர்களும் ஆரம்பத்தில் இங்கு பாடம் பயின்று செல்லும் குருகுலமாக இவ்வாசிரமம் திகழ்கிறது.

அழகிய தென்னை, பாக்கு மரங்கள் சூழ்ந்த சோலைக்குடியில் ஸ்ரீ சுவாமிகளின் ஆசி பெறச் செல்கிறோம். எளிய வெண்ணிற ஆடையில், பரந்த நெற்றியில் திலகம் துலங்க, தெய்வீக ஒளிவீசும் கண்களுடன் அருகில் திரிசூலம் நிறுத்தப் பெற்று ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியாகவே அவரை தரிசிக்கிறோம்.

சக்தி மைந்தனை தரிசித்துவிட்டு சக்தியின் ஆலயத்தில் நுழைகிறோம். கோவிலின் தெய்வீக அலைகள் நம்மை சூழ்ந்துகொள்ள, மாய விகாரங்கள் நம் மனத்தை விட்டு அகல்கின்றன. கருவறையில் பரிபூரண ப்ரம்மத்தை ஜகன்மாதாவாகக் கண்குளிர தரிசிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ சக்தியின் நூற்றி எட்டு திவ்யக்ஷேத்திரங்களில் இருந்து புனித நீரும் மண்ணும் கொண்டு வரப்பட்டு, இரண்டு மேருகளின் பிரதிஷ்டையில் ஜெயாபீடத்தில் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி கொலுவீற்றிருக்கிறாள். அவள் திருநாமத்தை காதால் கேட்டு மனத்தால் உணர்ந்து பூரணத்துவம் அடையும் ஞானம் தருவதால் 'ஞானாக்ஷி ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி' எனும் நாமம் பூண்டுள்ளாள்.

பாசாங்குசமும், மலர்க்கணையும், கரும்பு வில்லும் நாற்கரங்களிலும் ஏந்தி, பிறைச்சந்திரனை மேலே உடையதாய் அழகிய ரத்தினங்கள் பதித்த மகுடம் தாங்கி அழகிய நெற்றியில் சிந்தூரம் துலங்க, சூரிய, சந்திரர்களை ஒத்த ரத்தினங்கள் பதித்த தோடுகளையும் பிரகாசிக்கும் நாகாபரணத்தையும் தரித்து மணிமய மாங்கல்யமும், ஹாரங்களையும் அணிந்த வளாய் கருணையே உருவாக அமர்ந்திருக்கும் அன்னையின் அணைப்பில் "அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி" என உணர்கிறோம்.

அன்னையின் ஆலயத்தில் தினமும் ஐந்து கால பூஜை முறைப்படி நடக்கிறது. அதிகாலையில் கோமா

தாவின் பூஜையில் அவள் நின்று விஸ்வரூப தரிசனம் அளித்த பின்பே நடை திறக்கப்படுகிறது.

நவராத்திரியில் மக்கள் கூட்டம் நிரம்பி வழிகிறது. அந்நாட்களில் முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட யாக சாலைகள், மஞ்சள் ஆடை உடுத்திய அர்ச்சகர்கள், சிவாச்சாரியார்கள், வேத விற்பன்னர்கள், அவர்தம் புனித மந்திரங்கள், ஹோமங்கள், ஸ்ரீ சுவாமிகளின் முன்னிலையில் நடக்கும் பூர்ணாஹுதி இவற்றைக் காண ஸ்ரீபுரத்திற்கே சென்றுவிட்ட உணர்வு...

ஸ்ரீஞானாக்ஷியின் மஹிமை அளவில் அடங்காதது. சுவாமிகளின் தவவலிவோ நிகரற்றது. அனுதினமும் பக்தர்கள் இந்த ஞானச்சுடரைக் காண வந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். அவரின் ஆசியுடன், தேவியின் அருள் பெற்று குறை நீங்கிச் செல்கிறார்கள்.

—நன்றி: 'மங்கை'

எது ஆன்மீகம்?

தெய்வீகம் எனும் புனிதக் கோயிலுக்குள் செல்வதற்கு ஆன்மீகம் ஒரு தோரணவாயிலாக அமைந்திருக்கிறது. மெய்ப்பொருளைப் பற்றி உணரும் முன் நம்மை நாம் செம்மைபடுத்திக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். பூஜைகளும், விரதங்களும் மட்டும் வழிபாடு அல்ல. நேர்வழியில் நிற்பதும் முக்கியமான வழிபாடுதான்.

சத்தியம், தர்மம், சாந்தம் போன்ற குணங்கள் நிறைந்த ஒருவர் ஆன்மீகத்தில் இல்லாவிட்டாலும் தூயமனம் கொண்ட அவர் ஆன்மீகவாதியாகவே கருதப்படுகிறார் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். “மனம் வெளுக்க வழியில்லை” என்று பாரதியும் தூய மனத்திற்காகவே ஏங்கி முத்துமாரியை துதித்துப் பாடுகிறான்.

மதங்கள் பலவாயினும் உண்மைப் பொருள் ஒன்றுதான். Truth is one; paths are many என்பதை உணர்ந்து எந்த ஒரு மதத்தை நாம் தழுவினாலும் அதே இறைவனையே பிற மதத்தினரும் வேறு ஒரு பாவனையில் போற்றுகிறார்கள் என்று ஏற்றுக்

கொண்டு விசாலமான மனத்துடன் ஆன்மீகத்திற்குள் செல்ல வேண்டும்.

அன்புதான் அல்லா; கருணையே கர்த்தர்; நேசம்தான் நெடுமால்;

ஆன்மீகத்தில் அதிக பற்றுடைய அண்ணல் காந்திக்கு மிகவும் பிடித்த பாடல் இது,

“வைஷ்ணவ ஜனதோ தேனே கஹியே...”

வைஷ்ணவன் என்று எவனைக் கூறுவது?

எவன் பிறர் துயரங்களை உணர்வானோ, பிறர் கஷ்டங்களைப் போக்கி உதவுவானோ, மனத்தில் அகந்தைக்கு இடம் தரமாட்டானோ அவனே உண்மையான வைஷ்ணவன்.

ஆன்மீகத்தில் நமக்கு நாட்டம் ஏற்பட்டுவிட்ட தென்றால் பின் ஆன்மீக விஷயங்களைப் பற்றி கேட்கும் ஆவல் கொண்டுவிடுவோம். அதைப் பற்றிய விஷயங்களைப் பற்றிப் படிக்கும் விருப்பம் கொண்டு விடுவோம். மகான்களையும் தத்துவ ஞானிகளையும் தரிசிக்க ஆசைப்படுவோம். இவை அனைத்துமே ஆன்மீகப் படியில் நம்மை மெருகேற்றி, வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்லும் சிறந்த துணைகள்தான். இவற்றோடு நம்மை நாம் ஆராய்வதும், தூய்மைப் படுத்திக் கொள்வதும், விசாலப்படுத்திக் கொள்வதும் தேவையாகிறது.

நல்ல விஷயங்களைக் கேட்கிறோம். படிக்கிறோம். படித்த, கேட்டவற்றின் வழி நாம் நிற்கிறோமா என்ற

கேள்வியை எழுப்பி நம்மை நாமே ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆம்! மிகப் புனிதத்தின் வாயிலில் நிற்கும் நம் நிழல்கூட புனிதமாகவே விழ வேண்டும். நல்ல கருத்துக்களை மனத்தின் ஆழத்தில் பதித்து அதன் வழியே நடக்கவும் பழக வேண்டும். அப்போது தான் பெருநெறியை ஏற்பதற்கு நாம் தகுதி உடையவர்கள் ஆகிறோம். ஆன்மீக நாட்டம் இல்லாதவர்களுக்கும் கூட நம் கொள்கைகள் நாட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

காஞ்சிப் பெரியவரிடம் ஒரு இளைஞனை அழைத்து வந்து அவனின் குறைகள் போகும் வண்ணம் அவனுக்கு அறிவுரைகள் கூறுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்களாம். அச்சமயம் பெரியவர் தன்னைப் பலமுறை சுயசோதனை செய்துகொண்டு, தன்னிடம் குறை ஒன்றுமில்லை என்ற திருப்தி கொண்டபிறகே அவ்விளைஞனுக்கு உபதேசிக்க ஆரம்பித்தாராம். தெய்வீகம், மிளிரும் அம்மகானின் அடிச்சுவடுகளை நாமும் பின்பற்றுவோம். அப்படியே மனத்தை தூய்மையாக்கவும் விசாலப்படுத்தவும் கற்றுக் கொள்வோம்.

நம் மனத்தை நாம் ஆராய்ந்து, தூய்மைபடுத்திய பின் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விசாலப்படுத்தியும் வைத்துவிடலாம். குறையிலா தெய்வம் குடிகொள்ள வேண்டுமில்லையா?

காண்பவற்றையெல்லாம் கடவுளாகப் பார்ப்பதற்கு பையப் பைய மனத்திற்கு சொல்லித்தர வேண்டும். பிறகு பக்குவம் வந்துவிடும். நமக்குள்

இருக்கும் பரமனைப் பார்ப்பதுடன் பிறரிடமும் பார்க்கும் விசாலமுடையதாய் மனம் விரிந்துவிடும். “நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி வேறிலை” என்ற பாரதியின் பாடல் அவன் விசால உள்ளத்தை அழகாகக் காட்டித் தருகிறது. எல்லோரும் ஒன்றாகிப் போனபின் பகைமை, வெறுப்பு, பொறாமை எதற்குமே இடமில்லைதான். பிறரின் குறைகள் எல்லாம் சிறிதாகப் போய்விடும். மன்னிக்கும் மனப் பான்மையும் வந்துவிடும். உளமார ஒருவரை மன்னிக்கும்போது மனது எத்தனை விசாலமாகி விடுகிறது. மிகப்பெரிய சாதனையைச் செய்த குதூகலமும் ஆனந்தமும் சேர்ந்து தன் நிறைவைத் தருகின்றன.

கர்த்தராம் யேசுபிரான் கற்பிப்பதும் இதுதான். “உங்கள் விரோதிகளை சிநேகியுங்கள். உங்களை சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள். உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள். உங்களை சிநேகிக்கிறவர்களையே நீங்கள் சிநேகிப்பீர்களானால் உங்களுக்குப் பலன் என்ன? உங்கள் சகோதரரை மாத்திரம் வாழ்த்துவீர்களானால் நீங்கள் விசேஷித்து செய்கிறது என்ன? ஆகையால் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக் கடவீர்கள்” பூரணம் என்பது எல்லாமும் நிறைந்த முழுமையான ஒன்றுதான். முழுமைக்குள் முழுமையாகிவிட முழுமையாக நம்மை முழுமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டாமா?

விசால மனம் விரியும்போது வேறுபாடுகள் இல்லாததால் வேதனைகள் இல்லை. உலக மக்களுக்குள்

சாதிகள், சமயங்கள் வேறுவேறாய் பார்க்கப்படுவதில்லை. “உலகமே நம் குடும்பம்தான். ப்ரபஞ்சமே ஒரு ப்ரசாதம்தான். பூரணநிலைக்குப் போக போரெல்லாம் தேவைதானா? பேரன்பு ஒன்று போதுமே. பாதைகள் வேறானால் என்ன? பேரருள் ஒன்று தானே? பாரையெல்லாம் பாழ்படுத்தியா பேரருளைத் தேட வேண்டும்?

சாதாரணமாக வாழ்ந்துவிட்டுப் போவதற்கா இத்தனை அரிய மானிடப் பிறவி? சாதனைகள் ஏற்க, சோதனைகள் வந்தாலும் பரவாயில்லை, நெறிபிறழாத வாழ்க்கையை ஏற்க அல்லவா? இயற்கைகூட தனக்காக வாழ்வதில்லை. மழையோ காற்றோ தமக்காகப் பெய்வதுமில்லை. வீசுவதுமில்லை. நாமும் பிறர்க்காக வாழ முயற்சிப்போம். நம் மனங்களில் பிறர் வாழ விசாலப்படுத்தி வைப்போம்.

மனத்தை இறைவனிடம் தரப்போகும் நாம் அதை தூயதாக்கித் தரவேண்டுமில்லையா? மனத்தை முடிந்தபோதெல்லாம் சுத்தமாக்கி வைத்துக்கொள்ளப் பழக வேண்டும். மனத்திலிருந்து எழும் கோபம், பேராசை, பொறாமை, பழி வாங்கவும், பொய் சொல்லவும் எழும் நினைப்புகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அகற்ற முயற்சிக்க வேண்டும்.

தூய இறைவனை பலவித பூஜை முறைகளோடு வணங்கிக்கொண்டு மறுபுறம் கோபப்பட்டுக் கொண்டும், பொறாமைபட்டுக் கொண்டும் இருந்தால் அப்பூஜை பயனற்றதாகவே ஆகிவிடும். கோபப்

படலாம். எதற்கு பட வேண்டுமோ அதற்கு மட்டும். ஆசைப்படலாம் பேராசையாக இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது. போட்டி மனப்பான்மை ஒரு காரியத்தை நன்றாக செய்து முடிப்பதற்கு மட்டும் எழுவதாய் அமைய வேண்டும். பொறாமையாக ஆகிவிடக் கூடாது. பிறர் வளர்ச்சியைக் கண்டு சகிக்க முடியாத தாய் அமைந்துவிடக் கூடாது. பொய் சொல்லும் மனநிலைக்கு உந்தப்பட்டால் மனசாட்சியுடன் பேசக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பொய்யைத் தவிர்க்கும் வழியை அது கற்றுத் தந்துவிடும்.

அப்படியே பிறர் செய்த நல்லவற்றை மட்டும் நினைக்கத் தொடங்கிவிட்டால் வெறுப்பு, பழி வாங்கும் குணம் எல்லாமே நம்மிடம் இருந்து விலக ஆரம்பிக்கும். மனிதர்களாகிய நம்மிடம் எல்லா குணங்களும் கலந்தே இருக்கும். 'பல பிறவிகளில் பழகி வந்த வாசனை' என்று பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். அவற்றை முயற்சி செய்து நீக்கும் வழியும் இறைவனால் நமக்கு தரப்பட்டுள்ளது. அதிக அளவில் எழும் தீய உணர்ச்சிகளை குறைத்துக்கொள்ளப் பழகி விட்டால் பின்வரும் நாட்களில் அவை தானாகவே நம்மைவிட்டு விலகிவிடும். நம் குறைகளைப் பெரிதாக்கிப் பார்க்கத் தெரிந்துவிட்டால் மனம் வெளுத்து வருவது புரியும்.

கோயிலுக்குப் போக நினைக்கிறோம். உடனே குளித்து தூய்மையான ஆடைகளை அணிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நினைவெழுகிறது. அதே போல் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு ஆண்டவன் அருகில் செல்லலாம் என்று நினைக்க

மறந்தே போகிறோம். அதற்காக அதிக நேரம்கூட எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அந்த நேரத்தில் நாம் செய்த சிறு தவறுகள் நமக்குத் தோன்றி அதை அகற்றிக்கொள்ள நினைத்தால் போதுமே. மனம் பளிச்சென்று ஆகிவிட்டதாய் தோன்றும்.

ஆண்டவன் அருகில் சென்று மற்றவர்கள் நமக்குச் செய்த தீமைகளை எண்ணிக் கண்ணீர் வடிப்பதை விட, நாம் சிறிதாகவானாலும் பிறரைக் கஷ்டப்படுத்தி இருப்பது தெரிந்தால் அக்குறையை நீக்குமாறும், மன்னிக்குமாறும் வேண்டிக்கொண்டால் தெய்வத்தின் சந்நிதியை இலகுவில் அடைந்துவிடலாம்.

நாம் குற்றமே செய்யவில்லை என்று நினைப்பதை விட மற்றவர்களின் நிலையில் நம் செய்கை குற்றமாகப் பட்டிருக்கலாம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகிவிடலாம். நம் மனங்களுக்கே உண்டான இயல்பு குற்றம் காணுதல்தான்.

ஒருவரிடம் நாம் உதவிபெற்று பயனும் அடைந்திருப்போம். பின் ஏதோ ஒரு சமயம் அவரால் சின்ன காயம் பெற்றிருப்போம். அவர் செய்த உதவியைவிட அந்த சிறுகாயம்தான் நம் நினைவிற்குள் திரும்பித் திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கும். அதை அடுத்த வரிடமும் கூறி ஆறுதல் தேட முயற்சிப்போம். ஏன் அவர் செய்த உதவியை திரும்பத் திரும்ப நினைவிற்கு கொண்டுவந்து அச்சிறு காயத்தை பெரிதுபடுத்தாமல் பெருந்தன்மையை கைக்கொள்ளலாம் தானே? இப்படியே மனம் பக்குவம் பெறப்பெற ஆன்மீகத்தின்

அருகில் சென்று கொண்டிருப்பதாய் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

“உண்மையான ஒன்றை எல்லா வகையிலும் ஏற்றுக்கொண்டே ஆக வேண்டும்—அது கஷ்டமாக இருந்தாலும்...” என்கிறது இஸ்லாம் மதம். ஆகவே நமக்காக நாம் பரிந்துரை செய்வதோ, தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சிப்பதோ, பிறரை குற்றம் சாற்றுவதோ வேண்டாமே? எது உண்மை என்று சிந்திக்கப் பழகிக் கொள்வது நல்லது. ஒவ்வொரு தூயகுணமும் வெளிப்படும்போது ஆண்டவனை அடைய அழகான படிக்கட்டுகள் நமக்காய் தயாராகின்றன.

ஊதுபத்திகள் ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றிலிருந்து நறுமணம் தவழ்ந்துகொண்டிருந்தது. அப்பத்திகளைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த சிமிழ் கேட்டது: “நீயோ கரைந்துகொண்டிருக்கிறாய்; இருந்தும் ப்ரகாசப் புன்னகையுடன் ஒளிக்கிறாயே?” பத்திகள் முறுவலுடன் பதிலளித்தன:—“நாங்கள் கரைந்தாலும் மணமாகி மற்றவர்களிடம் நிறைய வல்லவா போகிறோம்?”

நன்றி: —‘உங்கள் பாரதி’

இயேசு பிறந்த பூமியை கடிதத்தில் கண்டேன்

ஜெரூசலம்
15.12.2001

என் அன்பு ராதா,

உன் அன்பான கடிதமும் புகைப்படங்களும் கிடைத்தன. உங்கள் நாட்டைப் பற்றி, நாகரீகம், பண்பாடு பற்றி நன்கு அறிந்துகொண்டேன். உன்னைத் தோழியாக அடைந்ததற்குப் பெருமையும் கொண்டேன். நம் பேனா நட்பிற்கு என் பெற்றோர்கள் மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்கள். அன்பில் சங்கமமான தோழமை உலக சமாதானத்தின் உயிர்நாடி அல்லவா? மதங்களும், மொழிகளும் உண்மையான அன்பிற்கு தடைகள் அல்ல.

உன் கிறிஸ்துவ தோழிகளுக்காக புனித ஜோர்டன் ஏரியின் நீரையும், புனித மண்ணையும் கேட்டிருந்தாய். அவற்றை இத்துடன் அனுப்பியுள்ளேன். அனைவர்க்கும் என் கிறிஸ்துமஸ், புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவி.

நீ கேட்டுக்கொண்டபடி கர்த்தர் பிறந்த பூமியாம் இஸ்ரேலைப் பற்றிக் கடிதத்தில் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

எங்கள் நாடான இஸ்ரேல் இந்தியாவைப் போன்றே பழமையான சரித்திரப் புகழ் பெற்ற நாடு. வளமையான நாகரீகம் கொண்டதும் கூட. இங்குதான் பாபிலோனியன், பெர்சியன், ரோமன், ஆச்ரியன் ஆகிய நாகரீகங்கள் தோன்றின.

அரேபிய நாடுகளான எகிப்து, சிரியா, ஜோர்டன், லெபனான் சூழ்ந்து காணப்பட, வடக்கில் கலிலீ, தெற்கில் செங்கடல், கிழக்கு, மேற்கு திசைகளில் டெட்ஸீ, மெடிடரேனியன் கடல்கள் சூழ்ந்து காணப்படும் பாலைவன நாடு.

இஸ்ரேலின் தலைநகர் ஜெருசலம். இது புனித பூமியாக போற்றப்படுகிறது. கிறிஸ்துவர்கள், முஸ்லீம்கள், யூதர்கள், ஆர்மேனியர்கள் என்ற நான்கு மதத்தினருக்கும் புண்ணிய ஸ்தலமாகத் திகழ்கிறது. ஆராய்ச்சிகளில் இந்நகரின் அடியில் ரோமானியக் கட்டடங்கள் காணப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

யூத பரம்பரை, கிறிஸ்துவத்தின் தோற்றம் பற்றிக் கேட்டிருந்தாய். யூத பரம்பரை ஆப்ரஹாம் என்பவரிடம் இருந்து தோன்றியது. பின் மோஸஸ் எனும் பெரியார் அடிமைகளாய் இருந்த யூதர்களை செங்கடல் வழியாக எகிப்திலிருந்து அழைத்து வந்தாராம். அவர்தான் “10 கமாண்ட்மென்ட்ஸ்”

எனும் பத்து கட்டளைகளை உருவாக்கியவர். நீ கூட அப்படம் பார்த்ததாக எழுதியிருந்தாயே?

இவையெல்லாம் கிறிஸ்துவர்களின் புனித நூலான பைபிளில் (புனித வேதாகமம்) “பழைய ஏற்பாடு” (Old testament) என்னும் பகுதியில் உள்ளது. இந்த ‘பழைய ஏற்பாடு’ பகுதியில் உலகையும், சர்வத்தையும் சிருஷ்டித்த கர்த்தராகிய (Oreator) இறைவன் தானே மனித உரு எடுத்து மனிதகுலம் செய்த சகல பாவங்களுக்காகவும், தன்னைத் தியாகபலியாக சிலுவையில் ஒப்புக்கொடுத்து, படக்கூடாத பாடுகள் பட்டு, உயிர்நீத்து, மூன்றாம் நாள் உயிரோடு வருவார் என்ற கடவுளின் திட்டம் மறைமுகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டில்—(New testament) கர்த்தர், ஏசுவாக ‘பெத்தலஹேமில்’ பிறந்து வாக்குக் கொடுத்தபடிதான் பாடுகளை அனுபவித்து, புதிய ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அதாவது இறைவனை விசுவாசித்து, பாவங்களுக்கு விலகி வாழ்பவர்களுக்கு மரணமே அற்ற முடிவில்லாத நித்திய வாழ்வு உண்டு என்றார். இறந்தவர்கள் அனைவரும் ஒருநாளில் இறைவன் குரல் கேட்கையில் உயிரோடு வருவார்கள். தாங்கள் செய்த நன்மை, தீமைகளுக்குத் தக்கபடி நித்திய வாழ்வு அல்லது, நித்திய நரக துன்பம் அடைவார்கள் என்றார். இறைவனின் இந்த புனித திட்டங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறின இடங்கள் இவை என்னும்போது பெருமையாக இருக்கிறது.

கர்த்தராம் யேசுநாதர் பிறந்த இடம் ‘பெத்தலஹேம்’. தன் தெய்வீகத் தாய் மேரியுடன்

இளமைக்காலத்தைக் களித்த இடம் 'நாசரேத்'. கல்லறையில் வைக்கப்பட்டு உயிரோடு எழும்பிய இடம் 'ஜெருசலம்'. இவ்விடங்களின் புகைப்படங்களை அனுப்பியுள்ளேன். திருப்திதானே?

இஸ்ரேலில் பெரும்பான்மையாக வசிப்பவர்கள் யூதர்கள்தான். அதனை அடுத்து கிறிஸ்துவர்களும், முஸ்லீம்களும் வசிக்கிறார்கள். யூதர்கள் எந்நாட்டில் இருந்து வந்தாலும் இங்கு அடைக்கலம் தரப்படுகிறது.

யூதர்களின் மொழி ஹிப்ரூ. அது உங்கள் சமஸ்கிருதம் போல பழமையானது. ஆனால் எழுத்துக்கள் வலமிருந்து இடமாகப் போகும். எங்களுக்கு கோயில் சினோகாக். பூசாரிகளை 'ரபாய்' என்று குறிப்பிடுவோம். 'தோரா' என்பது எங்கள் புனித நூல். 'சபாத்' என்பது உன் வெள்ளிக்கிழமை விரதம் போல எங்களுக்கு. முக்கிய விடுமுறை நாளான வெள்ளி சபாத்தை நாடே அனுஷ்டிக்கும்.

பழைய ஜெருசலத்தில் பழமையின் தொன்மையினை இன்றும் காணலாம். நகரின் வெளியே மேற்கத்திய நவீன நாகரீகம் பரவி முன்னணியில் நிற்கிறது. இஸ்ரேல் செல்வச் செழிப்பான நாடு. எங்கள் ரூபாய் 'ஷேக்கிள்' என்பதாகும்.

நாங்கள் அனைவருமே நல்ல கல்வி அறிவு பெற்றிருக்கிறோம். நல்ல உழைப்பாளிகளும் கூட. ஆண்களோ, பெண்களோ அனைவரும் குறைந்தது மூன்று வருடங்கள் ராணுவத்தில் சேர்ந்து நாட்டிற்கு

சேவை புரிய வேண்டும். எல்லாம் எல்லையை பாதுகாக்கத்தான். நல்லவேளையாக போர் குறைந்து வருகிறது ராதா.

அப்புறம் உனக்கு எங்கள் 'கிபுட்ஸ்' என்ற கூட்டுப் பண்ணை வாழ்க்கையை முக்கியமாகக் கூற வேண்டும். எங்களுக்கென்று தனிநிலம், பண்ணையாள், கூலியாள் எல்லாம் இல்லை இங்கு. அரசாங்கம் பகிர்ந்து தரும் நிலத்தில் கூட்டு சேர்ந்து அனைவரும் பாடுபட வேண்டும். வருமானத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சரிதானே?

ஒரு கிபுட்ஸ்ஸில் பல குடும்பங்கள் சேர்ந்திருக்கும். அத்தனை பேருக்கும் பொதுவான சாப்பிடும் இடம், சமையலறை இருக்கும். ஏன் பள்ளி, நூலகம், தொழிற்பட்டறை எல்லாமும் இருக்கின்றன. வேலைகள் எல்லா இடத்திலும் அனைவர்க்கும் பிரித்துத் தரப்படும். கேட்க சுவாரஸ்யமாக இல்லை? வயதானவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு ஏற்ற சிறு வேலைகள் உண்டு. யாரும் சோம்பேறிகளாகவோ, நோயாளிகளாகவோ இருப்பதில்லை இங்கு. இஸ்ரேலில் பல கிபுட்ஸ்கள் உள்ளன.

இஸ்ரேல் விவசாயம் உலகில் பிரசித்தமாகத் திகழ்கிறது. பாலை நிலத்தில் எத்தனை பக்குவங்கள். கடல்நீரை குடிநீராக்கி நவீன முறையில் விவசாயம் செய்கிறோம். 100 ஏக்கர் நிலத்தினை கவனிக்க ஒருவர் என்றால் பாரேன். நீர் பாய்ச்சுவது, நீரின் அளவைக் காட்டுவது எல்லாம் இயந்திரங்களும், கம்ப்யூட்டர்களுமே? பயிர்களையும், மிருகங்களையும் மனிதர்

களைப் போலவே மிகவும் கவனித்து முக்கியத்துவம் தந்து வளர்க்கிறோம். இங்கு பால் கறப்பதும் மெஷின்தான். கடுமையான அக்கறையான உழைப்பின் பயனாக, செழுமையான பழங்கள், காய்கறிகள், பூக்கள் பெருமளவு உற்பத்தியாகின்றன. இதெல்லாம் உனக்கு ஆச்சர்யமாக இருக்கும் இல்லையா? இந்தியாவில் கூட்டு வாழ்க்கை குறைந்து வருவதாகக் குறிப்பிட்டாய். ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனி வருமானமும், இருப்பிடமும் பெற்று தொழிலில் இணைந்து, அனைத்தையும் பகிர்ந்துகொள்ளும் இஸ்ரேலின் கிபுட்ஸ் கூட்டு அமைப்பு வாழ்க்கை வெற்றிகரமாக செயல்படுகிறது.

இது தவிர 'மொசாவ்' என்ற மற்றொரு கூட்டமைப்பு உள்ளது. அதில் குறைந்த குடும்பங்கள் சேர்ந்திருக்கும். சில சுதந்திரமான விதிமுறைகள் இவர்களுக்கு இருக்கும்.

ராதா, நிஜமாகவே நீ கற்பனை செய்துள்ளபடி போர், சண்டைக்கான துப்பாக்கி முழக்கம் என்பது மட்டுமே எங்கள் நாடல்ல. நீ இங்கு வந்தால் உழைப்பின் உயர்வைக் காணலாம். பாலையில் சோலைகளைக் காணலாம். உன் கணவருக்கு விவசாய நிலங்கள் உள்ளதாக எழுதி இருந்தாய். எங்கள் நவீனமுறை விவசாயம் மிகவும் அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

இறுதியாக முக்கிய நகரங்கள் உனக்குத் தெரிய வேண்டுமில்லையா? டெல் அவிவ்:— வியாபார தலைநகர்; ஜாபா:— பழமையான நகரம்; ஹைபா:—

ஹார்பர்; நெட்டானியா:— வைரத் தொழிலுக்கு புகழ்பெற்ற இடம். உலகிலேயே தரத்தில் முதல் ரகமான பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரங்கள் இங்கு தான் கிடைக்கின்றன. ஏற்றுமதியும் ஆகின்றன. உன் கல்யாண போட்டோவில் உனக்கு எத்தனை ஆபரணங்கள் அணிவித்துள்ளார்கள்? எங்கள் நாட்டு வைர மோதிரம் ஒன்றையும் உன் பிறந்தநாள் பரிசாக அனுப்புகிறேன். நிச்சயம் உனக்குப் பிடிக்கும்.

உனக்குப் பிடித்தமான நாடோடிப் பாடல்கள் எனக்கும் பிடிக்கும் ராதா. இன்னும்கூட 'பெட்வின்' என்னும் நாடோடி மக்கள் ஒட்டகங்களுடன் பாலை வனத்தில் வசிக்கிறார்கள். ஒன்று கூற மறந்துவிட்டேன். 'டெட்ஸீ' பற்றி கடல்மட்டத்திற்கும் கீழ் உள்ள டெட்ஸீ ஐ உயிர் துறக்காத கடல் என்றே கூறலாம். ஏனென்றால் பல ரசாயனக் கலவைகள் உள்ளதால் அதில் யாருமே மூழ்க முடியாது. அதில் உள்ள கறுப்பு மண்ணை உடலில் ஊறவைத்துக் குளித்தால் தோல் நோய்கள் நீங்கிவிடுகின்றன. இதற்காகவே பல டீரிஸ்டுகள் வருகிறார்கள். மிதப்புக் கடலில் யாரும் நீந்தமுடியாது. மிதந்து அனுபவிக்கலாம். கண்களில் நீர்படாமல் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உனக்கு அனுப்பிய (ஜோர்டான் ரிவர்) நீர், புனித கலிலியில் இருந்து புறப்பட்டு வருகிறது. வரும் கிறிஸ்துமஸ், புத்தாண்டிற்குப் பொருத்தமாக உன்னிடம் வந்துள்ளது.

நீண்ட கடிதம். சுருக்கமான விவரம். போதும் தானே? நீ விரும்பினால், பல விவரங்களைப் பின்னர்

தருகிறேன். நட்பு... பேனா நட்பாகிலும் அது எத்தனை நேசத்தை வளர்க்கிறது...? நாடுகளை இணைக்கிறது? நல்ல பண்டிகை நாளில் உபயோகமான கடிதத்தைத் தர முடிந்த மகிழ்ச்சியுடன் கடிதத்தை முடிக்கிறேன். அனைவருக்கும் கிறிஸ்துமஸ் & புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

என்றும் அன்புடன்
ரெய்க்கிள்

ஜெருசலம், இஸ்ரேல்

—நன்றி: 'ராஜம்'

பொது

7

“க்ருஹிணி”

புனிதமிகு குருவடிவங்களின் நற்கழல்கட்கு வந்தனங்கள். சிறப்புரையாற்ற வந்துள்ள திரு குரு மூர்த்தி அவர்களுக்கும் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளும் அனைவருக்கும் பணிவன்பான வணக்கங்கள்.

“எங்கெல்லாம் பெண்மை போற்றப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் தேவர்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள்” என்கிறது மனுச்சூதி. அதற்கேற்ப இல்லத்தரசிகளை முக்கியப்படுத்தி மேன்மைப்படுத்தும் அமைப்பான க்ருஹிணியின் அழைப்பில் அனைவரும் கூடி இருக்கிறோம்.

இல்லத்தரசி என்று குறிப்பிடப்படுவது ஆளுமை என்னும் பொருளில் அல்ல. அனைவரையும் தன் அன்பான கட்டுக்குள் வைத்து அதன் மூலம், நாட்டினை ஏன் உலகத்தையே நல்லதாக்கிக் காட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கையில்தான்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது”

என்கிறார் வள்ளுவர். கணவனும் மனைவியும் இணைந்த இல்வாழ்க்கையில் இருவரும் அவரவர்

தர்மத்தை சரிவர அனுஷ்டிக்கும் போதுதான் குடும்பம் முழுமை காணுகிறது. இல்லற தர்மத்தின் அடிப்படையே ஒருவர்க்கொருவர் சுயதியாகம் செய்தலும் மதித்தலுமேயாகும்.

வாழ்க்கை இறைவனால் அருளப்பட்ட வரம். அதை நெறியோடு வாழ குடும்ப சூழலின் பின்னணி தான் துணை வருகிறது. அதிலும் அன்னையும், தந்தையுமாய் இருந்து இணைந்தேற்றும் ஒளிதீபத்தில், பண்பாடுகளின் ஒளிர்வில்தான் இல்லறம் சுடர் விடுகிறது. ஒரு சமுதாயமே உருவாகக் காத்திருக்கிறது. தர்மங்கள் இருவருக்கும் பொதுவாக இருந்தாலும் பெண்மை எனும் மென்மைக்கு ஆணின் திண்மையையும் இணைத்து செயல்படும் திறன் அதிகம்.

“தற்காத்து தற்கொண்டார் பேணிதகை சான்ற
சொற்காத்து சோர்விலாள் பெண்”

தன்னைக் காத்து, தன்னை மணந்தவனைப் பேணி, தன் குடும்பத்தின் மாசறு புகழைக் காப்பவளே பெண் என்பவள். பெண்ணிற்கு இறைவன் தந்த கவசம் தாய்மை. தாய்மையில் உண்மைஅன்பு, பொறுமை, கருணை, மன்னிக்கும் தன்மை எல்லாமே வெளிப்பட்டு நிற்கும். தாய்மைக்கு எதையும் தாங்கும் சக்தி அதிகம். கோபம், வெறுப்பு, எதுவுமே அதன் உண்மை அன்பிற்கு முன் சக்தியற்றதாகிவிடும்.

அத்தாய்மை உணர்வு கணவன், மனைவிக்கு இடையேயும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதனால் கசியும் அன்பில் கருத்து வேற்றுமைகள் உள்ள மனங்கள்கூட கலந்து பேச விரும்ப வேண்டும்.

“அடுத்தவர் எல்லாம் குழந்தைகள் ஆக
அகிலம் தன்னில் அன்பது அம்மா
பிறரின் குறைகள் சிறிதாய்ப் போக
புனிதப் பொலிவே பூமியில் அம்மா”

வாழ்க்கை என்பது சாதாரணமாக வாழ்ந்துவிட்டுப் போவதற்கல்ல. உயரிய குணங்களுடன் பெரியோர்கள், ஆன்றோர்கள் கற்பித்த தர்ம வழியில் முழுமை யாக்கப்பட வேண்டும்.

இதையே நம் புராணங்களும், இதிகாசங்களும் காட்டித் தருகின்றன இவ்வாழ்க்கையை முழுமையாக்கியவர்களாய் சீதா, ராமன், அருந்ததி வசிட்டர், சாவித்ரி சத்யவான் என வாழ்விலக்கணங்கள் காட்டப்பட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரனாய் இறை தத்துவம் கூட வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதைப் பின்பற்றியவர்கள் நம் பெரியோர்கள். வள்ளுவரும், வாசகியும் அப்படி வாழ்ந்தவர்கள்தான். தற்போதுள்ள கலாச்சாரப் பின்னடைவு தர்மத்தின் தேங்கலில்தான். அண்மையில் நமது பூஜ்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஓங்காரானந்தா அவர்களும் எது எது தர்மம் என்பதை அழகாக கற்றுத் தந்தார்கள்.

தர்மம் நசிக்கும்போது பல பிரச்னைகளை சந்திக்க நேரிடுகிறது. சமுதாயம் திசை திருப்பப்படுகிறது.

இன்றைய சந்ததியினர் அபார ஆற்றலும் அறிவும் உடையவர்கள். ஆனால் அவைகள் தவறான

முறையில் சிதறிவிடப் பெறுகின்றன. மேல்நாட்டுக் கலாச்சாரத்தோடு நம்மை இணைத்துப் பார்ப்பது தவறு. அவர்களின் வாழ்க்கை முறையே வேறானது. சொந்தங்கள் தேவையற்ற வரண்ட வாழ்க்கை எங்கே? பின்னிப் பிணைந்து வாழும் நம் வாழ்க்கை எங்கே? அவர்களுக்கு அதில் தைர்யமும், வீரமும் இருக்கலாம். ஆனால் வெறுமையான வாழ்வினை சந்தித்த விரக்தியுடன், நம்நாட்டை வியப்போடும் மரியாதையோடும் பார்க்க ஆரம்பித்துள்ளார்கள்.

அமெரிக்காவின் ஹவாய் தீவில் இருந்த எம் சத்குரு ஸ்ரீ சிவாய சுப்ரமூனிய சுவாமிகள் பிறப்பால் ஆங்கிலேயராக இருந்தாலும் அவரின் நோக்க மெல்லாம் இந்திய கலாச்சாரத்தை, சனாதன தர்ம நெறிகளைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. ஸ்வாமிகளைப் பின்பற்றிய பிறநாட்டவர்கள் நம் இந்து தர்ம நெறிப்படி இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது போற்றத்தக்கது.

பிரச்னைகள் நிறைந்ததுதான் வாழ்க்கை. அதை எதிர்கொள்ளவே இளைய சமுதாயம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நம் பாரம்பர்யத்தை மனப்பாடம் பண்ண பெற்றோர்கள் சொல்லித்தர வேண்டும். இன்றைய தொலைக்காட்சிகளும், திரைப்படங்களும் நாகரீகம் என்ற பெயரில் வேண்டாத பல விஷயங்களை சொல்லித் தருகின்றன. பல இடங்களிலும் உரிமை களும், சுதந்திரங்களும் கேட்கப்படுகின்றன. எது உண்மையான சுதந்திரம்?

நாம் ஒவ்வொருவரும் கோபத்திற்கு அடிமை; வெறுப்பிற்கு அடிமை; நான் எனது என்னும்

அகங்காரத்திற்கு அடிமை. இந்த அடிமை சங்கிலியை வெட்டி எரிந்துவிட்டு பிறர் நம்மை சுதந்திரமாக அணுக திறந்து வைக்கும் விசாலமர்ன இதயமே உண்மையான சுதந்திரம் என்பதை புரிய வைக்க வேண்டும்.

கணவன், மனைவி, மாமியார், மருமகள் என்னும் ஸ்தானங்களில் தர்மங்கள் தவறும்போது நிச்சயம் நியாயம் கேட்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நம் கருத்துக்கள் நிறைவேறாவிட்டால் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட தாய் நினைக்கும் எண்ணம் கைவிடப்பட வேண்டும். விட்டுக் கொடுப்பதை அடக்கப்படுவதாய் ஏற்கும் மாறான கற்பனைகள் களையப்பட வேண்டும். பெருகி நிற்கும் மாமியார் மருமகள் பிரச்சனைகளுக்கு தாய்மையே நல்ல தீர்வாக அமையும்.

உலகப்பெண்கள் தினம்கூட மகளிர் நல்ல சந்ததிகளை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்ற வேண்டு கோளை வைத்தே உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே பெண்ணின் பமான சிந்தனைகளும், தாய்மையும் ஆண்களுக்கும், ஆண்களின் ஆற்றலும் தோழமையும் பெண்களுக்கும் துணையாக நின்று நேர்வழியில், பண்பாடு காக்கும் சந்ததிகளை உருவாக்கும் கிரு ஹஸ்தர்களாக க்ருஹிணிகளாக ஆன்றோர் காட்டிய தர்மங்களை ஏற்று நடப்பதை கடமையாகக் கொள்வோம்.

நம் சனாதன தர்மத்தைக் காக்கும் உன்னத லட்சியத்தோடு உருவாகியுள்ள க்ருஹிணி அமைப்

பிற்கு நல்வரவுடன், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்வோம். இன்றைய புனித நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பளித்தமைக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

சத்யமேவ ஜயதே!
தர்மமேவ ஜயதே!
மாத்ரு தேவோ பவ!
பித்ரு தேவோ பவ!
ஆச்சார்ய தேவோ பவ!

(இராஜபாளையம் 'க்ருஹிணி' அமைப்பின் துவக்கநாள் உரை)

அன்னை பூமி... அயல் நாட்டவர் பார்வையில்

அண்ணல் காந்தியின் ஆன்மீகக் கனவுகளில் நனவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகத் தோன்றியது 'செர்வாஸ்' எனும் நட்புறவுக் கழகம். இதன் உறுப்பினர்கள் 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்ற சிறந்த கோட்பாடுடன் உலகெங்கிலும் நட்புறவுப் பாலம் அமைத்து வருகிறார்கள்.

அந்நியோந்யமான உரிமையுடன் செர்வாஸின் உறுப்பினர் ஒருவர் அயல்நாடு ஒன்றிற்கு விஜயம் செய்யும்போது அங்குள்ள செர்வாஸ் உறுப்பினர் அவரை தன் விருந்தாளியாக, இல்லை... இல்லை உறவினராகவே ஏற்றுக்கொள்கிறார். பண்பாடுகள், கலாச்சாரங்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. அங்கு நட்பின் ஆழமான அஸ்திவாரம் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன்படியே உலகின் மனிதமனங்கள் எல்லாம் இணைந்துவிட்டால்...? உலகமே ஒரு குடும்பமாகி... பின் பிரிவினைகள் ஏது? வன்முறைகள் ஏது? எங்கும் அன்புமயம்தான்.

‘செர்வாஸ்’ என்றால் எக்ஸ்பரான்ட்டோ எனும் மொழியில் “சேவை செய்வதற்காக” என்று அர்த்தம். செர்வாஸின் உறுப்பினர்களாக தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருந்த ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த திருமதி நார்மா நிக்கல்ஸனையும், ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த திரு. யோஹனையும் சந்தித்தபோது இந்தியர்களான நம்மோடு ஐக்கியமாகிவிட்ட உணர்வுடன் பேசினார்கள்.

ஆஸ்திரேலியாவில் ஆசிரியையாக பணிபுரியும் நார்மா தனியாக (கணவர் எதிர்பாராத காரணங்களால் வரமுடியாமல் போக) வந்திருந்தாலும் இந்தியப் பெண்களைப் போலவே அடிக்கடி தன்கணவரை ஞாபகப்படுத்தியபடி பேசினார்.

இந்திய மக்களின் அன்பும், தாராள மனப்பான்மையும் அவர்களின் உயர்ந்த கலாச்சாரமும் என்னால் மறக்க முடியாதவை என்றார்.

“இந்தியப் பெண்கள் தங்கள் தேவைகளை மிக அமைதியாக தங்கள் கணவர்களிடம் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். பல பெண்கள் என்னிடம் விவாகரத்து பற்றியே கேட்டார்கள். எங்கள் நாட்டிலும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்று வாழ்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். எல்லா காதல் திருமணங்களும் தோல்வியடைந்து விடுவதில்லை. அதேபோல் பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட எல்லா திருமணங்களும் வெற்றி பெற்றுவிடுவதுமில்லை. நான் என் மாமியாருடன் சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கிறேன். இதுவரை அவரின் பெயரை சொல்லி ஒருமுறைகூட, ஏன்

உறவுமுறை சொல்லிக்கூட கூப்பிட்டதில்லை தெரியுமா? அவ்வளவு மரியாதை” என்று சிரித்தபடி கூறி ஆச்சர்யப்பட வைத்தார் நார்மா.

ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த திரு. யோஹன் சிறந்த சிந்தனையாளர். பல மொழிகளைப் பயில்வதில் ஒரே ஆர்வம் இவருக்கு. நான்கு நாட்களுக்குள் பல தமிழ் வார்த்தைகளைப் பயின்றுவிட்டார்.

“ஹோம் சிக் ஏதாவது இருக்கிறதா உங்களுக்கு?” என்று ஆரம்பித்ததும், “ஊஹும். ஜெர்மனிக்குத் திரும்பிப் போனால்தான் இந்தியாவை நினைத்து வரும்போல இருக்கிறது. உண்மையில் வெளிப்படுத்த வார்த்தைகளே இல்லை. எங்களின் இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையையும், இங்குள்ள ஆன்மீகம் கலந்த வாழ்க்கையையும் இரு கோணங்களாகப் பார்க்க முடிகிறது.

இங்கு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பலப்பல வித்தியாசங்கள். கோலத்தில் இருந்து பூஜை பண்ணுவது வரை ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு தனித்தன்மை உள்ளது. ஆனால் அதேசமயம் அனைத்திலும் அனைவரும் சேர்ந்துகொள்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் ஒரேமாதிரியான வாழ்க்கை முறையைத்தான் பார்க்க முடியும்.

இந்தியப் பெண்களிடம் தெய்வீகம் நிரம்பி யுள்ளதைக் காண முடிகிறது. அவர்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும். அதனால்தானோ என்னவோ அவர்களை கொஞ்சம் அடக்கியே வைத்துள்ளார்கள். எங்கள் நாட்டில் பெண்களுக்கு சுதந்திரம் அதிகம்

இருந்தாலும் செயற்கைத்தன்மையும் உள்ளதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவிற்குப் போகிறேன் என்றதும் அதன் ஏழ்மையை, ஜனநெரிசலை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள் சிலர். மற்றொரு சிலர் அதன் ஆன்மீகம், பழமை, பண்பாடு பற்றி உயர்வாகக் கூறினார்கள்.

இங்கு போக்குவரத்து விதிகளைப் பின்பற்றா மையைப் பார்த்தாலும் இத்தனை பெரிய நாட்டில், இத்தனை ஜனத்தொகையில் இதையும் ஒரு Part of life என்று எடுத்துக்கொண்டேன். எல்லாவற்றையும் ஈடுசெய்யும் வகையில் இந்தியர்களின் அந்யோந்யமான உபசாரமும், பண்பாடும் உயர்ந்து நிற்கிற தில்லையா?

ஆடு, மாடுகள் இத்தனை சுதந்திரமாகத் திரிவதை எங்கும் நான் பார்த்ததில்லை. இங்கு மக்கள்தொகை அதிகம் காணப்படுவதற்குக் காரணம் மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் அதிகம் நேசிப்பதுதான்.

இங்கு ஏராளமான குழந்தைகளைப் பார்த்தேன். ஆனால் தாய்மை அடைந்த ஒரு பெண்ணைக் கூட வெளியில் பார்க்கவில்லை. ஒரே ஒரு கர்ப்பிணிப் பசுவைத் தவிர... என்றார் ஏக்கத்துடன். தமிழ்நாட்டில் இந்தியாவின் ஆழமான பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் பார்க்க முடிகிறது என்று கூறும் யோஹன் ஊரை சுற்றிப் பார்க்க விரும்பியது சைக்கிளில்தான்.

நான் காந்தியக் கொள்கைகளால் மிகவும் கவரப்பட்டுவிட்டேன். காரில் சென்றால் புகை, தூசி எல்லாம் கிளம்பும். மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவாக இருக்கும். அஹிம்சைக்கு ஒத்துவருவது சைக்கிள்தான் என்றார் உணர்ச்சிப் பெருக்குடன்.

கண்களில் நீர் மல்க பிறந்த மண்ணை அந்தக் கணத்தில் பெருமிதத்துடன் தியானித்தோம் நாங்கள்.

—நன்றி: 'ராஜம்'

வயோதிகத்திற்கு வாழ்வளிப்போம்

வயோதிகம் அழகானது; ஆழமானது. அனுபவங்கள் நிறைந்தது. வாழ்வின் அனுபவங்களை நுகர்ந்து விட்டு முதிர்ந்த பக்குவத்தில் இருந்து பிரகாசிப்பது.

முதியவர்கள், வாழ்ந்த வாழ்வின் இனிமைகளை எண்ணி நினைவுகளை மலரச் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள். இன்பதுன்பமான நிகழ்வுகளால் அனுபவம் பெற்று வாழ்வில் விழிப்புணர்வுடன் நிற்பவர்களும் அவர்களே. அனுபவ முதிர்ச்சியில் இருந்து அன்பைத் தேடும் குழந்தைகளும் கூட.

வயோதிகம் அன்றும் இன்றும்

முன்பெல்லாம் மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தமாகி, வயதானோர் வாய்மொழி வேதமாகி இளம் தலைமுறையினர்க்கு வழிகாட்டிக் கொண்டிருந்தது. அவர்களின் அனுபவமான அறிவுரைகள் தேவைப்பட்டது. போற்றப்பட்டது.

உடலால் அன்று வயதானாலும் வலிமையாக இருந்தார்கள். மனத்தால் உறுதியாக இருந்தார்கள்.

அன்பைத் தரும் நிழல்களாக அனுசரணையால் பிறரைத் தேற்றினார்கள். அறவழிக்கு வழிகாட்டினார்கள். ஆட்சிகளும் பெரியோர் வழிநின்று தர்மம் காத்தது.

புராண, இதிகாசங்களிலும் மூத்தவர்களுக்கே முதலிடம் தரப்பட்டது. மகாபாரதத்தில் வயதில் பழுத்த பீஷ்மருக்கு தனிஇடம் இருந்தது. இராமாயணத்திலும் பெரியவர்கள் கட்டளையேற்றே ஸ்ரீராமன் நடந்துகொண்டான். கானகத்திற்கு சென்றதும் பெரியவர்களிடம் உள்ள பணிவின் பெயரில்தான். அன்னை, தந்தை, குரு, பெரியவர்கள் எல்லாம் தெய்வத்திற்கு சமானமாகப் போற்றப் பட்டார்கள்.

பெரியவர்களின் வாய்மொழிகளும், விதிமுறைகளும், உபதேசங்களும், எழுதிய நூல் வடிவங்களும் எத்தனை மகோன்னதமானவை? இன்றளவும் எல்லோரையும் நல்லவழியில் வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொக்கிஷங்கள் அல்லவா அவைகள்?

“அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்

பேணித் துமராக் கொளல்.”

—என்பது வள்ளுவர் வாக்கன்றோ?

வயதானவர்களுக்கு என்று தனிதலைப்பு எழுதப் படுவது இந்நாட்களில் தான் ஆரம்பமானது. அவசர யுகமான இன்று வயோதிகம் உடலாலும் மனத்தாலும் தளர்ந்து பின்னுக்கும் தள்ளப்பட்டுவிட்டது.

கூட்டாக வாழ்ந்தபோது நிதி நிலைகளைப் பலரும் பகிர்ந்துகொண்டார்கள். பெரியவர்களையும்

பேணிக் காத்தார்கள். பெரியவர்கள் அருகில் இருந்தாலே போதும் என்ற மனப்பான்மை நிலவியது. தனிக்குடும்ப வாழ்வில் பரபரப்பான யுகத்தில் வீட்டையே கவனிக்க நேரம் இல்லாதபோது பெரியவர்களிடம் பேச ஏது பொறுமை என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம். உடலளவில் தளர்ந்தவர்கள் பிறருக்கு பாரமாகவே போய்விட்டார்கள். மனம் தளர்ந்து உணர்வுகள் வெளிப்படுகையிலோ வெறுக்கவே பட்டுவிட்டார்கள்.

இறுதியில் வயோதிகம் வேண்டாத ஒன்றாகி முதியோர் இல்லங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, விலை கொடுக்கப்பட்டு, வாழ்வின் இறுதி நாட்களை வருத்தத்துடன் கழிக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

முதியோர் பொறுப்பு

முதியவர்களும் கூட காலத்திற்கேற்ப தன்னை சற்றே மாற்றிக்கொண்டால் வாழ்க்கை இனிதாகிப் போகும். இளம்தலைமுறையின் தவறுகளை மன்னித்து, கிடைக்கும் நன்மைகட்கு மட்டுமே நன்றி கூறினால் நிச்சயம் நேசஉறவு நீடிக்கும்.

சில இடங்களில் முதியவர்களும் சிறு பிரச்னைகளைப் பெரிதாக்கி வெறுப்பேற்ற, விரோதங்கள் தோன்றுகின்றன. இதில் பெரும்பாலும் மாமியார், மருமகள் உறவில் பேதங்களாக பிளவுபடுகின்றது. மருமகளின் சிறு குறைகளைப் பெரிதாக்கி குற்றம் காட்டி விமர்சிக்க, அது அப்பெண்ணின் மனத்தில்

வெறுப்பாய் நின்று பின்னாட்களில் அலட்சிய ரூபமாய் முதுமை பழிவாங்கப்படுகிறது. மருமகனையும் தன் மகள்போல் எண்ணிவிட்டால் அங்கு தாயன்பே வெளிப்பட்டு பல பிரச்சனைகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட முடியும்.

தன் மகனிடம்கூட மூத்தோர் அன்பான வார்த்தைகளால் அறிவுரை கூறவேண்டும். முடியாத செயல்களுக்கு விமரிசிக்காமல் உற்சாகப்படுத்தி உயர்த்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் துவண்டு போன இளம் சந்ததி தள்ளாமையை அலட்சியப்படுத்த நேரிடும். அவசர நாட்களில் சிந்திக்க நேரம் இல்லை. பொறுமையும் இல்லை. தங்கள் குடும்ப நிலை சமூகத்தில் மதிப்புடன் இருக்க முதியவர்களும் உடலை காத்துக்கொண்டு, மனத்தையும் நல் நிலையில் இருத்தி, தம்மால் முடிந்தவரை பிறருக்கு சுமையாகி விடாமல், வேண்டிய அறிவுரைகளை தேவைக்கேற்ப கூறி பிறர் நம்மை விரும்பும் வண்ணம், போற்றும் வண்ணம் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

இளைஞர்கள் கடமை

மனிதாபிமானம் மிக்க தலைமுறையினராக தளர்ந்துவிட்ட வயதினரை, வாழவைக்கும் கடமை நமக்கு உண்டு. தன் நிகரற்ற அன்பைத் தந்து புதிய தலைமுறை வளர பாடுபட்ட முதுமைக்கு மரியாதை செலுத்தியே ஆக வேண்டும்.

அன்பையே பிரதானமாகக் கொண்டு, ஆன்மீக நெறிகளில் திளைத்த நாட்டில் பிறந்த நாம் வழி வழி

வந்த பாரம்பர்யத்தைக் காத்து தலை சிறந்த நாட்டின் குடிமக்களாகி பெருமை சேர்க்க வேண்டாமா?

முதுமை வேண்டப்படாத ஒன்று அல்ல. வாழ்வில் ஒவ்வொருவரும் சந்தித்தே ஆக வேண்டிய பருவம். வாழ்ந்து களைத்த உள்ளங்களை தேற்றுதல் நம் கடமை. நம்மால் இயன்றவரை அவர்கள் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு முக்கியமாக மன ஆரோக்கியத்திற்கு உதவ வேண்டும். உறுதுணை புரிய வேண்டும்.

வாழ்வில் பல விஷயங்களால் நொடிந்த மனத்தை வருடிக் கொடுக்க வேண்டும். நம் பொறுமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவர்களின் ஆற்றாமை, ஆதங்கங்கள் எல்லாம் தளர்வுற்றபோது அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டபோது வெறுப்பு, சினம் என்ற உணர்வுகளாக வெளிவருகின்றன. நோயைப்போல அவையும் மனத்தின் பலவீனம் என்று பக்குவ உள்ளத்துடன் பார்த்து அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அளவுக்கு அதிகமாக அறிவுரைகள், அடிக்கடி அழைத்துப் பேசுதல் எல்லாம் அன்பின் மிகுதியால் வெளிப்படுபவையே. தான் தனிமைப் படுத்தப்பட்டு விடுவோம் என்ற அச்சமும் மிகுதி அம்முதியோருக்கு. ஏன் அவர்களை உதாசீனப் படுத்தாமல், அறிவுரைகளை அவர்கள் முன்பாக ஏற்றுக் கொள்வதாய் கூறிவிடக்கூடாது. குழந்தைகளைப் போல சமாதானப் படுத்தி சந்தோஷப்பட வைக்கக்கூடாது?

இதிலும் மருமகள் கடமை முக்கியமானது. கணவனை நல்லநிலை ஆளாக்கி இந்நிலையில் இருக்க

இத்தாயே காரணம். அத்தாயைக் கவனிப்பதில் அவளுக்கும் கடமை உண்டு இல்லையா? எத்தனை தான் அவள் கொடுமைப் படுத்தி இருந்தாலும், அதை மனத்தில் வைத்து பழி வாங்காமல், அது அவர்கள் பலவீனம் என்று எண்ணி அணைத்துக்கொள்ளலாம். அந்த உள்ளங்களும் மாறலாம். மன்னிப்பும் கேட்கலாம். புதிய சங்கமங்கள் உருவாகலாம். நாம் வாழப் பிறந்தவர்கள். சாதாரணமாக அல்ல. உயர்நிலையில். விலங்குகளும் தான் சிறு விஷயத்திற்கும் உணர்ச்சி வயப்படுகின்றன. பழி வாங்குகின்றன. சற்று சிந்தித்தால் மன்னிக்கும் குணம் எவ்வளவு மேலானது என்று புரியும். பிறரை மன்னிக்கும் சந்தோஷத்திற்கு அளவே இல்லை தானே?

மகனை தாயின் குடும்பசொற்கள் பாதிக்காது. மருமகனை பாதிக்கும். தாயாக அவளும் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால் அங்கே பேதம் ஏது? ஒரு மருமகள் தன், கணவனை மாமியாரை சமாதானப்படுத்தி, அனைவரும் ஒரு குடும்பமே என மனமார ஏற்றுக் கொண்டால் எத்தனை பிரச்னைகள் தீர்ந்துவிடும். முதுமை நிம்மதி பெறும். அவர்கள் உள்ளக் குளிர்ச்சி நம்மை வாழவைக்கும். மற்ற குடும்பங்கட்கும் வழி காட்டும். வையகமே இன்பம் பெறும்.

அயல் நாட்டில் முதுமை

அயல் நாட்டில் பிரச்சனையே வேறானது. பருவம் வந்த உடனேயே பெற்றோரைப் பிரிந்து தனக்கென தனிவாழ்வு அமைத்துக்கொள்ளும் நிலை அங்கு. Mother's Day என்று பெற்றோரை நினைவுப்படுத்தக்

கூட தனி நாட்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அன்பு காட்டப்படுகிறது. (இங்கும் கூட Mother's Day பழக்கங்கள் எட்டிப் பார்க்கின்றன) வாழ்வு இயந்திர மானதாகி அன்பிற்காக ஏங்கினாலும் அங்கு தங்கள் காலில் நிற்கப் பழகிவிட்டார்கள்.

அறுபது வயதைக் கடந்த ஆணோ பெண்ணோ தனியாக துணை இன்றி வாழ்கிறார்கள் அங்கு. தன் அலுவல்களைக் கவனித்துக்கொண்டு நோயின்றி தங்கள் தேவைகளைப் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். உற்சாகமாக தாங்களே வாகனங்களைக்கூட ஓட்டிச் செல்கிறார்கள். பல விதங்களிலும் வாழ்வை அனுபவிக்கிறார்கள்.

நம் நாட்டு முதியவர்கள் சிறிது முதுமை எட்டிப் பார்த்தாலும் கூட பெரும்பாலும் நோயாளிகளாகவே பலவீனமாக இருக்கிறார்கள். எதிர்பார்த்த அன்பு கிடைக்காவிட்டால் சோர்ந்துவிடுகிறார்கள். பிறருக்கு பாரமாகவும் படுகிறார்கள். இந்நிலை மாறியே ஆக வேண்டும். மேல் நாட்டினரைப் போல் தங்கள் வாழ்வையும் மேம்படுத்திக்கொள்ளப் பழக வேண்டும்.

முதுமை வாழ வேண்டும்:

பல இடங்களில் வெறுக்கப்பட்ட முதுமைக்கு மண்டியிடும் மனிதர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். மிகுந்த பணக்காரக் குடும்பத்தில் வேலையாட்கள் மூலம் உபசரித்து, வசதிகளைப் பெருக்கினாலும் ஆழமான அன்பு வெளிப்படுவதில்லை. சில குடும்பங்கள் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சி வெறுப்பை வெளியே காட்டுவதில்லை.

முதுமைக்கு மதிப்பளிக்கும் சிலர், வாழ்வின் இறுதியை முதியவர்கள் அழகாக முகர துணை புரிகிறார்கள். முன்னும் பின்னும் வளைந்து முதுமைக்கு விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ரசிக்கவும் செய்கிறார்கள். இந்த ரசனை எத்தனை மகத்தானது(?)! அந்த ரசிப்பில், அன்பில், ஆதரவில் அந்த வயோதிகம் எத்தனை பரவசமாகி விடுகிறது? எல்லையற்ற பாசப் பூரிப்பில் வாழ்வின் திருப்தியை வெளிப்படுத்தி வாயார வாழ்த்தவும் செய்கிறது.

நலிவுற்ற முதுமை நிமிர வேண்டும். நோயற்ற வாழ்வு காண வேண்டும். சுயமாக நிற்கும் சூழ்நிலை வேண்டும். முதியோர் கல்வி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கென தனி சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். மருத்துவ வசதி வேண்டும். நிதிஉதவியும் வேண்டும். அவர்கள் ஆரோக்யமாக வாழ்வை அனுபவித்து வாழ வேண்டும். கடந்த காலத்தை மறந்து நிம்மதியுடன் இனிய வாழ்வு காண வேண்டும். அவர்கள் ஒதுக்கப்படாமல் அவர்களின் அறிவு, அனுபவம் பல ஆக்கங்கட்கு பயன் பெற வேண்டும். முதியோர் சமூகத்தில் முக்கிய அந்தஸ்து பெற வேண்டும். எல்லோராலும் போற்றப்பட வேண்டும்.

“தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை”

எனும் குறள் மொழிக்கு ஏற்ப பெரியோர்கள் தங்களை உயர்த்திக் கொண்டு அறிவாலும், உயர்ந்து அதனால் எல்லோருக்கும் சுற்றத்தாராகி உயர்ந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும். வயோதிகம் வரவேற்கப்படும் ஒன்றாக வேண்டும்.

அழகு நிலையங்கள் அவசியம்தானா?

அழகு என்பது ஒரு பூரணமான நிறைவுதரும் சொல். எந்த ஒன்றையும் அழகாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதனளவில் அது நேர்த்தியாய் அமைந்து முழுமை பெற்று நம் மனத்திற் பதித்து மகிழ்ச்சி தருவதையே குறிக்கும்.

இயற்கையாம் இறைவன் படைப்பில் அத்தனையும் அழகுதான். அதிலும் பெண்மைக்கு மென்மையே அழகு. அம்மென்மை மனைவியாய் அன்னையாய் இருந்து பாசத்தைப் பொழிவது பேரழகு. ஒவ்வொரு திறமைக்குப் பின் நிற்கும் நல்ல பெண்மணி பிறரை துவளவிடுவதில்லை. பாரங்கள் அனைத்தினையும் தான் ஏற்று வாடாமலராய் ஆரோக்யமான அழகை முகத்தில் தேக்கி, அன்பை ஆதரவை வெளிப்படுத்து கையில் மகிழ்வின் மிளிர்வில் குடும்பமே அழகாகி விடுகிறது.

இயற்கை அளித்துள்ள அழகு, இளம்பருவத்திற்குத் தேவையான எழிலைக் கொடுத்துவிடுகிறது. கால மாறுதல்களையும், பிரச்னைகளின் தாக்கங்களையும் சந்திக்க நேருகிறது இல்லத்தரசிகள் ஆகிவிட்டால்.

பிறரின் நலத்தில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ள அன்னையினத்திற்கு அன்பான தோள் தரவே ஏற்பட்டவை அழகு நிலையங்கள்.

பியூட்டி பார்லர் என்றால் வெறும் சாயம் பூசி மேக்கப் எனும் பூச்சு போட்டுவிட்டு அழகை மிகைப் படுத்த அமைந்தததல்ல. துவண்ட சருமத்தைப் பல விதங்களிலும் சீராக்கி, புத்துணர்ச்சி தந்து, பெண்மையை பொலிவடையச் செய்வதற்காகவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதே உண்மை. பெண்ணொருவரின் களிப்பில் குடும்பத்தினர் அனைவரின் களைப்பும் காணாமல் போய்விடும்.

மனமிருந்தால் பிரச்னைகளின் மத்தியிலும் ஒரு (Celebration mood) சிறு விஷயத்தையும் மகிழ்ந்து கொண்டாடும் மனநிலையை நாம் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அதை அழகிய கண்கள் மூலமும், இனிமையான சிரிப்பின் மூலமும் வெளிப்படுத்த முடியும். நம்மைப்பற்றி நினைத்தாலே பிறருக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று முகத்தை சீராக்கிக் கொள்வது எவ்விதத்தில் மிகையாகும். நாகரீகம் என்ற பெயரில் செய்யப்படும் கலாச்சாரத்தை மீறிய அலங்காரங்களும், ஆடம்பரங்களும் மட்டுமே கூட்டிக் காட்டத் தக்கவை.

புராண, இதிகாச காலங்களில் இருந்தே அழகு கூட்டுவது தனிக்கலையாய் வளர்ந்துள்ளது. பெரிய ஞானிகளும் தேவியாம் அன்னையின் அழகினை வருணித்துப் பாடுவதுண்டு. 'ப்ராத: ஸ்மராமி லலிதா வதனா ரவிந்தம்' அழகிய முகமுடைய ஸ்ரீ லலிதா

தேவியை அதிகாலையில் நினைக்கிறேன் என்பது வெறும் உறுப்பினைப் பற்றி பாடுவதில்லை. ஸாமுதிரிகா லட்சணப்படி பூர்ணத்துவம் பெற்று, ஒவ்வொரு உறுப்பும் அமையப் பெற்று அழகு அங்கு தெய்வீகமாய் வெளிப்படும் த்யானத்தில் ஒன்றை வைக்கிறது. “பெண்மை தெய்வீகக் காட்சியடா” என்கிறான் பாரதி. அத்தெய்வீகக் கலையின் துணைக்காய் வருவது அழகு நிலையங்கள்தான்.

முற்காலத்தில் சருமப் பொலிவிற்கு பலவித மூலிகைத் தைலங்களை வீட்டிலேயே தயாரிப்பார்கள். கண் மை, சாந்துப் பொட்டு எல்லாம் நிதானமாக இல்லங்களில் செய்யப்படும். பெண்கள் ஒருவருக் கொருவர் கூந்தலைப் பின்னி அழகு பார்ப்பார்கள். முடி, குழல், தொங்கல் பனிச்சை, சுருள் என்று தலை அலங்காரத்திற்குப் பெயர்களும் உண்டு.

இன்றைய அவசர யுகத்தில் இவற்றை எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கக்கூட நேரமில்லை. இச்சூழலில் அக்குறை போக்க ஏற்பட்டவையே அழகு நிலையங்கள். கூந்தல் பராமரிப்பு முதல் மணப்பெண் அலங்காரம் வரை விதவிதமான பயிற்சிகளைப் பயின்று அழகுக்கலையைத் தொழிலாகக் கொண்ட பெண்கள் தொழிலை ஏற்ற திருப்தியுடன், தன்னம்பிக்கையுடன் வாழ முடிவதுடன் சக பெண்களுக்கு அழகூட்டிய மகிழ்ச்சியையும் பெற முடிகிறது. அதை ஏற்றவரிடமிருந்து வெளிப்படும் அன்பிலும் திளைக்க முடிகிறது.

அழகு நிலையங்களும் நம் கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை மீறாத அழகுணர்வை வாடிக்கையாளர்

களிடம் அறிமுகப்படுத்தலாம். குறிப்பாக இளைய தலைமுறைப் பெண்களிடம் எது உண்மையான அழகு என்பதைப் பக்குவமாக உணர்த்தலாம். விளம்பரங்களைக் கண்டும், உடனடி பயன் அளிக்கும் என்றும் நவீனங்களின் ஆடம்பரத்தை ஏற்க விரும்பும் பெண்களுக்கு நம் மண்ணிற்கு, நம் உடல் நலத்திற்கு ஒத்துப் போவது இதுதான் என்று நயம்படக் கூறி நலன் காக்கலாம். அழகு நிலையங்களில் நேரம் வகுத்து பணிகளில் ஈடுபடலாம். அவசரமான செயல் பாடுகள் அதிருப்தியை உண்டாக்கலாம். எளிய அலங்காரத்திலும் எழிலான அழகினை வெளிப்படுத்தும் விதம், நம் பண்பாட்டை ஒட்டிய ஆடைகளை உடுத்தும் விதம், அழகிய முகத்தில் குருரமான உணர்ச்சிகளின் தாக்குதல்களைத் தடுக்கும்விதம் என பெண்கள் சமூகத்தின் நலனில் அழகு நிலையங்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால் அனைவருமே அதனை அணுகத் தொடங்குவார்கள். அழகு நிலையம் என்பது அத்யாவசியமான ஒன்று என உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

பல நாடுகளில் பெண்கள் நிலை

செர்வாஸ் என்னும் உலக சமாதானக் குழுவின் உறுப்பினரான மிஸ் கர்லா பல நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்துவிட்டு தமிழகத்திற்கு வந்திருந்தார். நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர் கொண்ட பார்வையுமாக தன் நேச உறவை வெளிப்படுத்திய கர்லா அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர். தனியாய் உலகம் எல்லாம் சுற்றி உலகின் பலவிதமான மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை அறிந்துகொள்வதில் ஆர்வமுடையவராக இருக்கிறார். உலகின் பெண்கள் பிரச்னை பற்றிக் கேட்டபோது உற்சாகத்துடன் தன் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். “மேற்கு நாடுகளைவிட கிழக்கு நாடுகளில் தான் பிரச்னைகள். அதிகம் பெண்களுக்கு...” வருத்தத்துடன் ஆரம்பித்தார் கர்லா.

ஐரோப்பாவில் அமெரிக்காவைப் போன்றே மேற்கத்திய நாகரீகமும், சுதந்திரமும் இருப்பதாலும், அவர்களைப் போன்ற தோற்றமும் கொண்டதாலும் பெரிய பிரச்னைகள் ஏதும் இல்லை.

கொரியாவில் நவீன நாகரிகம் தலைதூக்கி நின்றாலும் பெண்கள் ஆண்களைவிட ஒருபடி தாழ்த்தியே பார்க்கப்படுகிறார்கள். ஆண் ஆதிக்க

உணர்வுகள் அதிகமாகவே காணப்பட்டன. நான் சில மாதம் அங்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தபோது ஆசிரியை என்ற அந்தஸ்தில் உயர்வாகக் கருதினார்களே தவிர பெண் என்ற நிலையில் தாழ்த்தியே பார்த்தார்கள். “இங்கும்கூட பெண் சிசுவதை இருக்கிறது தெரியுமா?” வேதனையுடன் பெருமூச்சு விட்டார் கர்லா.

எகிப்தில் தனியாக ஒரு பெண் நடமாடினால் மட்டமானவளாகவே எடை போட்டுவிடுகிறார்கள். அதை எண்ணும்போது மனம் கூசிப் போகிறது. எப்போதும் யாராவது பின்தொடர்கிறார்களா என்று ஜாக்கிரதையாகவே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

துருக்கியில் இதைவிட மேலே போய் இரு ரௌடிகள் வம்பிற்கு வர, நான் கொடுத்த உதையில் திணறிப் போய்விட்டார்கள் என்று தன் வீரச் செயலை நினைவு கூர்ந்தார் கம்பீரமாக.

சீனாவிலும் அநேக இடங்களில் பெண் உரிமை பறிக்கத்தான் படுகிறது.

ஜப்பானியப் பெண்களுக்கும் கொரியப் பெண்களைப் போன்ற நிலைதான். ஜப்பானிய பெண்களுக்கு வெட்கத்துடன் கூடிய அமைதி அழகு சேர்க்கிறது. மென்மையாக, பணிவுடன் பழகுகிறார்கள். ஆண்கள் தங்கள் வருமானத்தை அப்படியே பெண்களிடம் தந்துவிட பெண்கள்தான் நிர்வாகப் பொறுப்பேற்கிறார்கள். ஆண்கள் தங்கள் தேவைக்குக்கூட பெண்களிடமே கேட்டு வாங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்றார் கர்லா மெதுவாகச் சிரித்தபடி.

ஆனால் ரஷ்யாவின் உக்ரையினில் முற்றிலும் மாறாக பெண்கள் சுதந்திரம் போற்றப்படுகிறது. பெண்கள் பலவீனமானவர்கள் என்ற சொல்லே வரக்கூடாது இங்கு.

இந்தியாவைப் பற்றிக் கேட்டபோது:—

இந்தியாவில் பண்பான உபசரிப்பைப் பார்க்க முடிகிறது. அதனாலேயே மூன்றுமுறை வந்து விட்டேன் இங்கு. நான் வேற்று நாட்டவள் என்ற பயத்துடன் கூடிய மரியாதை கிடைத்தது. என்னைப் பொறுத்தவரை என்னிடம் அனைவரும் கண்ணியமாகவே நடந்துகொண்டார்கள். பஸ் ஸ்டாண்ட், ஹோட்டல்கள் எங்குமே கஷ்டப்படவில்லை. (ஒருரு வெளிநாட்டவர்களுக்கு நம்நாட்டில் ஏற்பட்ட அவமானங்கள் குறித்து தலைகுனிந்திருந்த நம்மை நிமர வைத்தது இவ்வார்த்தைகள்)

செர்வாஸ் உறுப்பினர்கள் இல்லங்களில் தங்கி இருந்தபோது இந்தியப் பெண்களின் பண்பாட்டை மிக நேசித்ததாகச் சொல்கிறார். சிறுசிறு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்து குடும்பத்தில் அனைவரும் சேர்ந்து தெய்வீக உணர்வுடன் ஒன்றிவிடும் இந்தியக் குடும்பங்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது என்றார் மகிழ்ச்சியுடன். கூடவே ஒரு கேள்வியையும் தொடுத்தார் கர்லா.

இந்தியப் பெண்களின் உடல்வாகிற்கு புடவை அழகாகப் பொருந்துகிறது. பிறகு ஏன் சில பெண்கள், வயிறுகள் பெரிதாகத் தெரிய, மேற்கத்திய உடைகளை அணிந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள்?

அவரின் திருமணம் குறித்துக் கேட்டதற்கு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னை மாதிரியே உலகத்தை எல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து பலவித மனிதர்களை நேசிப்பவராக, சைவ உணவை விரும்புகிறவராக, செல்லப் பிராணிகளை வளர்க்க, அனுமதிப்பவராக என்னைப் புரிந்துகொண்டு அன்பைப் பொழியும் ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.” அமைதியாகச் சொன்னார் கர்லா!

வண்ணக் கனவுகள் ஈடேற வாழ்த்துக்கள் கர்லா.

—நன்றி: ‘மங்கை’

மனோதத்துவ டாக்டரின் கூற்று

(மனோதத்துவ நிபுணர் டாக்டர் திரு. ராமேந்திரன் அவர்களுடன் ஒரு சந்திப்பு)

‘ஜெயப்ரபா’ என்ற பெயர் பதித்த வீட்டிற்குள் நுழையும்போதே வியப்புணர்ச்சி நம்மில் ஒரு கணம் தோன்றி மறைகிறது. ஆம்! பழங்கால சங்கு முத்திரை பதித்த கேரள மன்னர்களின் அரண்மனை முகப்புகள் முன்புறம் வரவேற்கும் அதே சமயம் நவீன கட்டிடக் கலைஞரான திரு. பெக்கரின் கைவண்ணத்தில் உருவான இல்லத்தின் கலைநயமும் ஒன்று சேர்ந்து வெளிப்படுகின்றனவே!

மரவேலைப்பாடமைந்த கூரையின் அடியில் மிகப்பழைய காரும், மன்னர்கள் பயணிக்கும் தேரும் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. பக்கத்தில் நவீன கார்களும் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. பழமையும் புதுமையும் சங்க மிக்க, ஒருங்கிணைந்து ரசிக்கும் கலைஞரைக் காண ஆவல் கொள்கிறோம்.

அதோ அழகான ஆர்க்கிட்டுகள் மலர்ந்துள்ள தோட்டத்திலிருந்து விரைந்து வெளிப்படுகிறார் அக்கலா ரசிகர். அவர் கலா ரசிகர் மட்டுமில்லை

மற்றவர்களின் உள்ளங்களையும் படித்து, பக்குவப் படுத்தத் தெரிந்த மனோதத்துவ நிபுணரும் கூட.

எளிய தோற்றம்; புன்னகை தவழும் முகம்; அமைதியான தெளிவான பேச்சு; நகைச்சுவை கலந்த உரையாடல்; அன்பான உபசரிப்பு; இவை டாக்டர் திரு. ராமேந்திரனிடம் உள்ள தனித்தன்மைகள். அவருடன் சேர்ந்து வீட்டை வளைய வருகிறோம்.

முன் மண்டபத்தில் சரவிளக்குகள் வணக்கம் கூற, தென்றல் நுழையும் ஜன்னல்களாக வண்டிச் சக்கரங்கள் பதிக்கப்பட்டு புதுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. பக்கவாட்டில் சிறிய அகழியுடன் கூடிய தாமரைத் தடாகம். தாமரைகள் இதழ் விரிக்க, மீன்கள் நம்மைப் பார்த்த முறுவலுடன் வேகமாக நீரில் ஒளிந்துகொள்கின்றன.

வரவேற்பறையில் கலைஆர்வத்துடன் சேகரிக்கப் பட்ட பொருட்கள் நிறைந்திருக்க, மியூசியத்துள் நுழைந்துவிட்டோமோ என்று திகைத்துப் போகிறோம். சிம்மாசன அமைப்பில் நாற்காலிகள், தேர் பாகங்களின் மேல் அமைத்த மேஜைகள், பலவிதமான விளக்குகள், நாழிகள், வரிசையாய் நிற்கும் கடியாரங்கள், பல நாட்டு பீங்கான் சாமான்கள், மிகப்பழைய கிராம போன், ரெக்கார்டுகள். இத்தனைக்கும் மேலாக ரவிவர்மாவின் வண்ண ஓவியங்கள் சுவரெங்கும் மாட்டப்பட்டு அவ்விடம் கண்கவர் சித்திரக்கூடமாகவும் காட்சி தருகிறது.

வேலைப்பாடமைந்த கதவுகளில் கலைநயம் மிக்க “மணித்தாழ்”களைக் காணமுடிகிறது. கேரள மன்னர்

பரம்பரையினரால் பரிசுளிக்கப்பட்ட 'ஓண வில்'லையும், 'புனிதக் கொடி'யையும் கண்டு சேரமன்னர்களை நினைவு கூர்கிறோம். இத்தனைக்கும் மேலாக மாடியில் புதிதாய் கொண்டுவந்து பதித்துள்ள இரு மர வீடுகளைக் கண்டு ஸ்தம்பித்துப் போகிறோம். முன் மண்டபமும், படுக்கையறையுமாகக் காட்சி தரும் இவற்றைக் கொண்டுவந்து சிரமத்தைப் பாராது அழகைக் காணும் டாக்டரின் ரசிப்பைப் பாராட்டுகிறோம்.

எல்லோரும் நவீனப் பொருட்களை வாங்க விருப்பப்படுவார்கள். நான் புராதன பொருட்களான ஆண்டிக்கை சேர்க்க ஆசைப்படுகிறேன் அவ்வளவு தான்" என்று கூறி சிரிக்கிறார் டாக்டர். இதற்கு உற்ற துணையாய் இருப்பது சட்டம் பயின்ற அவரின் அன்பு மனைவி திருமதி இந்திராதான். ஜகதீஷ், பிரசாத் எனும் இரு பையன்களில் பிரசாத் கல்லிலே கலைவண்ணம் காண்கிறார். ஆம்! ஜெமாலஜி (Gemology) பயில்கிறார்.

பெரிய குடும்பத்தில் கேரளாவில் பிறந்த டாக்டர் திரு. ராமேந்திரன் தன் தந்தையின் யானை, குதிரைகள் கொண்ட பரிவாரங்களுடன், பழைய கலாச் சாரத்தை ஒட்டிய வளர்ப்பு முறைதான் தன் கலை ஆர்வத்திற்குக் காரணம் என்கிறார். மனோ தத்துவத்தில் நாட்டம் ஏற்பட அகில இந்திய அளவில் சிறந்த மாணவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மனோ தத்துவ நிபுணராக்கப்பட்டவர். டாக்டர் எனும் முறையில் அவரின் அபிப்ராயங்களைக் கேட்டோம்.

“பண்டைய கலாச்சாரம் போற்றப்பட வேண்டும். பெண்களுக்கு அன்பும், அடக்கமும் சேர்ந்தே அழகு சேர்க்கிறது என்கிறார். பெண்களை ஒரேயடியாக அடக்கி வைக்க வேண்டாம். அவர்களுக்கும் சமஉரிமை வேண்டும். வெளி உலகை சந்திக்கும் அறிவுத்திறன் வேண்டும். ஆனால் அளவிற்கு மீறிய சுதந்திர உணர்வு ஆபத்தில் போய் முடிகிறது. நம் பண்பாட்டையும் பாழாக்கிவிடுகிறது.

என்னிடம் வரும் பெண் நோயாளிகள் பெரும் பாலும் மாமியார் வீட்டில் ஒத்துப் போகாமல், கணவனுடன் சேர்ந்து வாழத் தெரியாமல் பீதியுடன்தான் வருகிறார்கள். இப்போதுள்ள குழந்தைகளுக்கு பெற்றோர்கள் போட்டியுடன் கூடிய படிப்பை மட்டுமே தருகிறார்கள். குழந்தைகள் படிக்கும்போதே தலைவாரி, உணவும் ஊட்டி ஒன்றுமே தெரியாமல் வளர்த்துவிடுகிறார்கள். பெண் குழந்தைகள் இல்லறத்தில் நுழையும்போது மற்றவர்களுக்கு ஏற்ப தன்னை வளைந்து கொடுக்கத் தெரியாமல், கணவன் மனம் அறிந்து நடக்கத் தெரியாமல் பிறரால் கேலிக்கு உட்படுத்தப்பட்டு விவாகரத்து வரை வந்துவிடுகிறார்கள். பெற்றோர்கள்தான் அன்பை, நேசத்தை, கடமையை, கலாச்சாரத்தை மெதுவாக ஆரம்பத்திலிருந்தே கற்றுத்தர வேண்டும்” டாக்டரின் கூற்று எவ்வளவு உண்மை? பெண்ணுக்குப் பொறுப்பான டாக்டர் பெற்றவள்தான் என்று புரிந்து கொண்டோம்.

நவீன கால டாக்டரானாலும், பாரம்பரியம் காக்கும் பண்பாளராக, பிறர் மனக்குறைகளை நீக்கும்

நல்ல நண்பராக, ஆலோசகராக, ஏழைகளுக்கு உதவிக் கரம் நீட்டுபவராக, செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்று நினைப்பவராக, பலத்த நோயின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி மீண்டாலும் தன்னம்பிக்கை மிக்கவராக, கலைஉள்ளம் கொண்டவராக பலவிதத்திலும் உயர்ந்து நிற்கும் டாக்டர் ராமேந்திரனை திருவனந்த புரத்தில், அவரின் இனிய இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடிவிட்டு நாமும் கலைஆர்வத்தையும், சிந்தனைகளையும் மனத்தில் தேக்கிக்கொண்டு நன்றி கூறி விடைபெற்று வருகிறோம்.

சாப்பிடுவது சுவைக்காக மட்டுமில்லை...

“ஆரோக்ய வாழ்வு எனும் தலைப்பில் சுவாமி ஸ்ரீ சகஜசைதன்யா சொற்பொழிவாற்றினார். அதோடு சுவாமிகள் செய்து காட்டிய உணவுமுறைகளை சாப்பிட்டுப் பார்த்ததுடன், சொற்பொழிவினைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் அடைந்தோம். இத்தனை நாட்கள் சத்தற்றதையா சாப்பிட்டோம் என எண்ணி வெட்கிப் போனோம். அப்போதே சத்தான சமையல் செய்த மாதிரியும், நரம்புகள், பற்கள், எலும்புகள், மூளை எல்லாம் புதுத்தெம்பு பெற்று மினுமினுப்பான மாதிரியும், உடல் ஊளை சதைகள் இல்லாததாயுமான (மனம் குதூகலிக்க) புதிய திருப்புமுனை உணர்வில் சுவாமி சகஜசைதன்யாவிற்கு நன்றி கூறினோம்.

உணவுப் பிரிவின் நிர்வாகிகள் பெண்கள்.

நாம் நினைத்தால் குடும்பத்தில் அனைவரையும் நலவாழ்வு வாழச் செய்யலாம். நல்லதோர் குடும்பம் நடத்தி நாட்டையே நலம் பெறச் செய்யலாம்.

ஆரோக்கியம் வெளியில் இருந்து வாங்கும் பொருள் அல்ல. உடல், மனம், புத்தி மூன்றும் நன்றாக

இருப்பதே ஆரோக்யம். கட்டிடம், கட்டும் சாமான் களைப் பொறுத்தே அமைகிறது. உணவைப் பொறுத்தே உடல் அமைகிறது. உடலைப் பொறுத்தே நம் சிந்தனைகள் வளர்கிறது. நம்மை எல்லாவற்றிற்கும் தகுதி உடையவர்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உணவிற்கும் மனத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. சாத்வீக உணவினை சாத்வீக முறையில் சமைத்து சாப்பிட்டால் அந்த உணவின் குணத்தை நாம் பெறுகிறோம். ஆனால் இதை நாம் புறக்கணிக்கிறோம்.

உணவினை சத்து கெடாமல் சாப்பிட்டால் ஆரோக்யமான உடம்பு கிடைக்கிறது; நல்ல உடலானது ஆரோக்ய சிந்தனைகளை வளர்க்கிறது; ஆரோக்ய அலைகள் நம்மைச் சுற்றிப் பரவி கவசம் போல பரவி நம்மைக் காக்கிறது; பலகீனமான மனத்தை வெல்கிறது; தெய்வீக நிலைக்கு அழைக்கிறது.

பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு போதிய உடல் வலிமை இருந்தால் மட்டுமே படிப்பில் கவனம் செலுத்த முடியும். பெரியவர்களும் உடல் நல்ல நிலையில் இருந்தால்தான் வீட்டிலோ, அலுவலகத்திலோ மனம் ஒன்றி வேலை செய்யமுடியும். தவஞானிகளும் கூட உடலை ஆரோக்ய நிலையில் வைத்தே மனக்கட்டுப்பாட்டின் வழியாக தெய்வீக நிலையை அடைந்தனர்.

இயன்றவரை இயற்கையான உணவை உண்ணப் பழக வேண்டும். பசித்த பின்பு புசித்தலே நல்லது. கண்ட நேரத்தில் எதையாவது கொறிப்பது, இடைப்பட்ட நேரத்தில் காபி, டிபன் சாப்பிடுவது—இதை நிறுத்தியே ஆக வேண்டும். மதுபானங்கள், டப்பாவில்

வரும் உணவுகள், மசாலா நிறைந்த உணவுகள் நம் ஆரோக்ய வாழ்வைக் கெடுத்துவிடும். உணவினை வறுத்தலும் பொரித்தலும் தேவையற்ற ஒன்றே. காய்களை எண்ணெயில் வதக்க வதக்க சத்துக்கள் சுருங்கி, வீணாகிவிட—சத்தற்றதையும், கொழுப்பையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். பச்சையாக சாப்பிட முடிந்தவற்றை பச்சடியாக சத்துக் கெடாமல் சாப்பிடலாம். அதன்பின் நீராவியில் வேகவைத்து சாப்பிடலாம். அவிக்கலாம்.

காய்களை முடிந்தவரை பெரிதாக நறுக்கவும்; நறுக்கும் முன்பே நீரில் கழுவிவிடவும். நறுக்கிய பின் கழுவினால் சத்து வீணாகும். போதிய அளவில் நீர் சேர்த்து வேக விடவும். அதிக நீரில் வேகவிட்டு வடித்துவிட்டால் சத்து கிடைக்காது. உப்பு முதலி லேயே சேர்க்கக்கூடாது. வேகும் நேரம் அதிகமாகும். இறுதியில் சேர்ப்பதே நல்லது.

நாம் உண்ணும் உணவை இப்படி வரிசைப் படுத்தலாம்.

அனுகூலமானவை:

1. சாறுள்ள பழங்கள்
2. சக்கையுடைய பழங்கள்
3. இலைகள் (அல்லது) கீரைகள்
4. கொடிக்காய்கள்
5. பூமிக்கு மேல் விளையும் காய்கள்
6. பூமிக்கு கீழ் விளையும் காய்கள்

நடுநிலை:

7. பால்
8. தானியம், பருப்பு

பிரதிகூலமானவை:

9. பால் பொருட்கள், எண்ணெய்
10. கிழங்குகள்
11. மாமிசம்

அனுகூலமான உணவு பிரிவில் உள்ளவற்றை முக்கிய தேவைகள் இருக்கும்போது உண்ணலாம். (குறிப்பாக குழந்தைகளின் தேர்வு சமயத்தில்) நடுநிலை உணவுப் பிரிவினை உடல்நிலை சரியில்லாத போது தவிர்த்துவிட்டு பழங்களை மட்டும் உண்டால் நோய் குணமாகும். பிரதிகூலமான உணவை 40, 45 வயதிற்கு மேல் தவிர்க்கவேண்டும் அல்லது குறைக்க வேண்டும்.

இனி சமையல் முறைகளைப் பார்க்கலாம்

முதல் தரம்:

1. தீயின்றி சமைத்தல்
2. உலர்த்துதல்
3. அவித்தல்

நடுத்தரம்:

4. வேக வைத்தல்

கடைத்தரம்

(பிரதிகூலமான முறை):

5. வறுத்தல்

6. பொரித்தல்

உப்பை உணவில் முதலிலேயே சேர்க்கக் கூடாது. இறுதியில் சேர்ப்பதே நல்லது.

ஆரோக்கியம் பெற முழுமையான அணுகுமுறை தேவை. உணவு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். சரியான சமையலுடன், உண்ணும் முறை, மனோ பாவம், சுற்றுப்புற சூழ்நிலை, மற்றப் பழக்கவழக்கங்களும் முறையாக அமைந்ததே சரியான நலவாழ்வு.

உண்ணும் உணவு:

சாறுள்ள பழங்கள்:

திராட்சை, ஆரஞ்சு, வெள்ளரி, தர்பூசணி, மாதுளை இவற்றில் பழங்கள் புளிப்பில்லாது இனிப்பு உள்ளவைகளாக தேர்ந்தெடுத்து வாங்கவும்.

சக்கையுள்ளவை:

ஆப்பிள், கொய்யா, வாழை போன்றவை.

இலைகள்:

கீரையில் ஒரு வகையையாவது தினமும் சேர்க்க வேண்டும்.

கொடி காய்கள்:

புடலை, பீர்க்கு, சுரை, அவரை, பூசணி (சாம்பல் பூசணி உகந்தது)

பூமிக்கு மேல் விளைபவை:

வெண்டை, சுத்தரி போன்றவை.

பூமிக்கு கீழ் விளைபவை:

கேரட், முள்ளங்கி போன்றவை.

பழங்களும், காய்களும், கீரைகளும் மிகச்சிறந்த உணவு. நல்ல பசியை உண்டுபண்ணி, எளிதில் ஜீரணமாகும் தன்மையுடையவை. அந்தந்த பருவத்தில் கிடைக்கும் பழங்களை சேர்த்துக் கொள்ளலாம். காய்களில் தாதுப் பொருட்கள் அதிகம் உள்ளன. நார் அதிகம் உள்ள காய்கள் முளை, சுரப்பிகள், நரம்புகளுக்கு நன்மை தருவன. காய்கள் மலச்சிக்கல் வராமல் கண், தோல் வியாதிகளுக்கு தடுப்பாக அமைகின்றன.

பால்

கடுமையான உழைப்பாளிகட்கும், வளரும் குழந்தைகளுக்கும், எலும்பு தேயும் பருவத்திலுள்ள முதியவர்களுக்கும் தேவையான ஒன்று. சாதாரணமாக இருப்பவர்களுக்கு அதிகம் தேவை இல்லை. 1 கிலோ எடைக்கு 1 மி.கி. பால் எனும் விதத்தில் சேர்த்தால் போதும். காபி, டீ தேவைப்பட்டால் பால் இல்லாது குடிக்கப் பழகலாம். மோர் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

தானியம், பருப்பு

முளை கட்டிய தானியங்கள் நல்ல சத்து மிக்கவை. தினமும் ஒரு முளை கட்டிய தானியத்தைச் சேர்க்க

லாம். உதாரணமாக பாசிப்பயிறை முளை கட்டி சாம்பாரில் சேர்க்கலாம். நிலக்கடலையை முளை கட்டி ஆவியில் வேக வைத்து சாப்பிடலாம். 4, 5 தானியங்களை கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம், பாசிப் பயிறு போன்றவற்றை முளை கட்டி மறுநாள் வெயிலில் உலர்த்தி பின் வறுத்து அரைத்து பொடியாக வைத்துக் கொண்டால் ஒரு கப்பிற்கு ஒரு தேக் கரண்டி வீதம் நீரில் கரைத்து கொதிக்கவிட்டு பால் அல்லது மோர் சேர்த்து சாப்பிட சத்துமிக்க பானமாகும்.

பால் பொருட்கள்

40 வயதிற்கு மேல் தவிர்க்க வேண்டும். அடர்த்தியானது; ஜீரணிக்க முடியாதது.

எண்ணெய்:

எண்ணெய் வேறு, எண்ணெய் வித்து வேறு. வெறும் எண்ணெய் ஆபத்தானது. முடியும்வரை தவிர்க்கவும். வெறும் தேங்காய் இயற்கையான கொழுப்புச் சத்தைத் தருகிறது. எண்ணெயாக ஆகும் போது தீங்கைத் தருகிறது. எள், எள்ளுருண்டையாக சாப்பிட ஏற்றது. எண்ணெயாக ஆகும்போது குறைக்கவும்.

கிழங்குகள்

சிறுவர்களுக்கு தரலாம். உருளைக்கிழங்கு, சர்க்கரைவள்ளி போன்ற கிழங்குகளை அதிகம் சேர்க்கக் கூடாது. அஜீரணம், மலச்சிக்கலை உண்டாக்கும்.

கிழங்குகள் பசைத் தன்மையுடன் குடலை ஒட்டச் செய்கிறது.

மாமிசம்

இயற்கை உணவிலேயே வேண்டிய சத்து கிடைக்கிறது. இது ராட்சத குணம் தரும். கடைநிலை என பெரியோர்களால் தவிர்க்கப்பட்டது. எளிதில் ஜீரணம் ஆகாதது. அமிலத்தன்மை தரும். இதைத் தவிர்த்து ஜீவஹிம்சையை தவிர்க்கலாமே.

சத்தான சமையல் முறை

பச்சடி (சாலட்)

உதாரணமாக வெண்டை, புடலை, காரட், வாழைத்தண்டு, கோஸ் வெள்ளரி போன்றவற்றை தீக்குச்சி அளவில் மெல்லியதாக நீட்டமாக நறுக்கி தயிர், தேங்காய் துருவல், தக்காளி, வெங்காயம் உப்பு சேர்த்து பச்சடியாக, சுவையாக சாப்பிட முடியும், சத்தும் கெடாது.

மற்றொரு முறை

இதேபோல் எலுமிச்சையை நறுக்கி சாறு பிழிந்து, வெங்காயம், மல்லி இலை, உப்பு, மிளகாய் சேர்த்து கலந்து தயிர் இல்லாமல் செய்யலாம். சௌசௌ, தடியங்காய் இவைகளைக்கூட பச்சடி செய்யலாம்.

தக்காளி சாண்ட்விச்

தக்காளியின் மேல் பாகத்தை பாதியளவு பிளந்து கோஸ் துருவியது, தேங்காய் துருவல், உப்பு,

மிளகுபொடி, கொத்தமல்லி இலைகளை நிரப்பி அப்படியே சாப்பிடலாம்.

வெண்டை சாண்ட்விச்

வெண்டையினை நடுவில் கீறி முக்காலாக பிளந்து தேங்காய் துருவல், உப்பு, மிளகு தூள் நிரப்பி ஆவியில் வேகவைத்து சாப்பிடலாம்.

முட்டைக்கோஸ் ஸ்டீம்

ஒரு முட்டைக்கோஸை 8 துண்டுகளாக வெட்டலாம். அந்த இலை அடுக்குகளுக்குள் (2 அல்லது 3 இலைகள் இடைக்கு ஒரு தரம்) தேங்காய் துருவல், உப்பு, மிளகுத்தூள் கலந்த கலவையை திணித்து இட்லி தட்டில் ஆவியில் வேகவைத்து எடுத்தால் சுவையான வெஜிடபிள் சிக்கன் கிடைக்கும்.

பீர்க்கங்காய் ஸ்டீம்

நீளவாக்கில் தோலுடன் முழு துண்டுகளாக்கி உப்பு, மிளகுத்தூள் தடவி ஆவியில் வேகவைத்து (2 நிமிடங்கள்) தேங்காய் துருவல் தூவி பரிமாறலாம்.

அவரை ஸ்டீம்

நார் எடுத்து முழுக்காயை ஆவியில் வேகவிட்டு காரட் துருவல், தக்காளி, வெங்காயம், தேங்காய் பூ உப்பு மிளகு பொடி சேர்க்கவும்.

கத்தரி

நான்காக பிளந்து தேங்காய் துருவல், உப்பு, மிளகுபொடி சேர்த்து ஆவியில் வேக விடவும்.

கீரைத்தண்டு

வேர் பகுதியை மட்டும் எடுத்துக் கழுவி உப்பு, மிளகு தூள் சேர்த்து ஆவியில் வேகவிடவும். இறக்கி தேங்காய் துருவல் சேர்க்கவும். பச்சை நிறம் மாறக்கூடாது.

சட்னி

பொதுவாக சட்னிகளை வதக்காமல், தாளிக் காமல் செய்தால் நல்லது.

பீர்க்கங்காய் தோல் சட்னி

தோலை சீவி, அதனுடன் மல்லி இலையை அதிகமாக சேர்த்து பொட்டுக்கடலை கொஞ்சம், புளி, பச்சை மிளகாய், உப்பு சேர்த்து அரைச்சு கவையான, சத்தான சட்னி தயார்.

சேனைக்கிழங்கு சட்னி

தோல் எடுத்துவிட்டு பொடிப் பொடியாக நறுக்கி பச்சை மிளகாய், பொட்டுக்கடலை, தேங்காய், உப்பு, புளி சேர்த்து சட்னி பண்ணலாம்.

சத்தான சமையல் முறையில் தினம் ஒன்றை யாவது சேர்க்கலாமே, சாலட் எனும் பச்சடியை, பழங் களை காலை உணவாகக் கொள்ளலாம். ரத்தச் சத்தும் விருத்தியாகும். மதிய உணவில் கீரைகளுடன் தானியங்கள் சேர்க்கலாம். பொரித்தலும், வறுத்தலும் ரத்தத்தை சுருங்க வைக்கிறது. தவிர்க்கமுடியாத நாட்

கள் தவிர கூடுமானவரை சத்தான சமையலை உண்டு பழகிவிட்டால் நோயற்ற வாழ்வுதான். குறைவற்ற செல்வம்தான். ஆரம்பத்தில் கஷ்டமாக இருப்பினும் விளைவுகளை எண்ணுங்கள், மெதுவாகக்கூட பழகலாம். குழந்தைகளுக்கு மெல்ல மெல்ல பழக்கிவிட்டால் சத்தான சந்ததிகளாக, புத்தி மிக்க குழந்தைகளாக இனிய இளைய பாரதத்தினராக வீர நடை போடுவார்கள்.

—நன்றி: 'ராஜம்'

ராஜபாளையம்-ராஜாக்கள்

முன்னுரை

ராஜபாளையம்... ஊரின் பெயரில் ஒரு கம்பீரப் பொலிவு. பெயரில் மட்டுமல்ல. தொழில் வளர்ச்சி, விவசாயம் போன்றவற்றில் சிறப்புப் பெற்றதாய், பண்பாடு, தெய்வபக்தி, தேசபக்தி இவைகளால் பொலிவதாய்; கல்வி, கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றில் ஆர்வம் கொண்ட மைந்தர்களை தன்னகம் கொண்டதாய் ராஜகளையுடன் திகழ்கிறது இப்பூமி.

இங்கு கலவரங்கள் அதிகமாமே? என்ற கேள்வி எழுவது புரிகிறது. தேவையற்ற, வேண்டப்படாத தன்மைகளின் வெளிப்பாடுகள் நகரின் கண் திருஷ்டியாகக் காணப்பட்டாலும் இங்கு வாழும் அனைத்து இன மக்களின் அன்பான அந்நியோன்யமே இந்நகரின் உண்மையான அழகு முகம். ராஜபாளையத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான ராஜா இன மக்கள் சுந்தரத் தெலுங்கு பேசுபவர்கள் என்றாலும் இன்பத் தமிழ் கலாச்சாரத்தில் தோய்ந்து தேசியம் படைப்பது இதற்கு நல்லதொரு சான்று. 'ஸ்ரீ ஆந்திர ரவிகுலக்ஷத்ரிய ராஜாக்கள்' என்று இவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தோற்றம்

முற்காலத்தில் நாடெங்கும் இருந்த கூத்தரீய வீரர்களில் ராஜஸ்தானில் ராஜபுத்திர வீரர்களாக விளங்கிய இவர்கள் பின் ஆந்திராவில் சாளுக்ய வம்சத்தை ஏற்படுத்தியவர்களாக வரலாற்று சான்றுகள் கூறுகின்றன. அச்சூத்தரீய வீரர்களை ஆந்திராவில் ராஜுக்கள் (மன்னர்கள்) என்று குறிப்பிட்டு அழைக்க ஆரம்பித்ததாக அறிகிறோம்.

கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் முகலாய படையெடுப்பின் காரணமாக பாண்டி மண்டலம் சிதைய, விஜய நகர சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் மதுரைப் பேரரசு சேர வேண்டியதாயிற்று. அச்சமயம் தென்பகுதியில் தொடர்ந்து நடந்து வந்த சண்டைகளை நிறுத்தி சட்ட ஒழுங்கு பிரச்சனைகளை சரி செய்வற்காக கி.பி. 1404 முதல் 1558 வரை விஜயநகர சாம்ராஜ்ய பிரதிநிதிகளாக 14 தெலுங்கு தளபதிகள் பாண்டிய நாட்டில் நியமிக்கப்பட்டனர். விஜயநகரப் படைகள் அடங்கிய தெலுங்கு சைனியங்கள் வரவழைக்கப்பட்டன. இப்படைத்தளபதிகளில் 'ராஜு' இனத்தவரும் இருந்தனர். அவர்கள் இங்கு வந்து பாளையமடித்தனர். அப்படி வந்தவர்களில் முக்கியமானவரான பூசப்பட்டு சின்னராஜு எனும் தளபதியின் வீரத்தைப் பாராட்டி மதுரை மன்னர் சொக்கநாத நாயக்கர் இப்பகுதியில் பாளையங்கள் கட்டிக் கொண்டு குடியேற இனாம் சாசனம் வழங்கி சிறப்பித் தார். சின்ன ராஜுவின் வழியில் வந்த சின்னைய ராஜாவிற்கு வழங்கப்பட்ட இவ்விடம்

சின்ன ராஜுபாளையம் என்றும் பின் ராஜபாளையம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. ராஜுக்கள் ராஜாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

இப்பகுதியின் வீரத்தைப் பற்றி எட்கர்தர்ஸ்டன் என்ற சமூகவியல் அறிஞர் தன் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆந்திர தளபதிகள் வேட்டையாடுவதற்கு வந்தபோது அவர்களின் வேட்டை நாயை முயல் ஒன்று எதிர்த்து நின்றதாம். அதன் வீரமும், துணிவும் அத்தளபதிகளை வியப்படைய வைத்ததுடன், வீரம் மிக்க அம்மண்ணே அதற்கு அத்தேரியத்தை தந்தது என்று முடிவெடுத்து அப்பகுதியில் வசிக்கவும் ஆர்வம் கொண்டனராம். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மற்ற சமூகத்தினரும் கல்வி, வணிகம், விவசாயம் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்களாக இங்கு குடியேறினார்கள்.

குலமும் கோத்திரமும்

இப்பகுதிக்கு வந்த ராஜாக்கள் 26 வீட்டுப் பெயர்களை உடையவர்கள். ஆந்திராவில் விஜயநகரப் பேரரசு இருந்த காலத்தில் பல சிற்றரசுகளில் வசித்ததால் அந்தந்த பகுதியின் பெயர்களை தம் வீட்டுப் பெயர்களாக வைத்துக் கொண்டார்கள். இவர்களுக்கு 4 கோத்திரங்கள் உள்ளன. கொட்டி முக்கலூர், பூசப்பாடு, நம்பூரி போன்ற 26 வீட்டுப் பெயர்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். ஒரே கோத்திரத்தில் அடங்கிய வீட்டுப் பெயர்களை உடையவர்கள்—சகோதரர்கள் ஆகிறார்கள். இவர்கள் மற்ற மூன்று கோத்திரங்களைச் சேர்ந்த வீட்டுப்

பெயர்க்காரர்களுடன் திருமண சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். வசிஷ்ட, தனஞ்சய, காஸ்யப, கௌண்டிய எனும் 4 கோத்திரங்களை உடையவர்கள் இவர்கள்.

ராஜாக்களுக்கு வீட்டுப் பெயரில் மிகவும் பற்றுண்டு. 'இன்ட்டி பேரு' என்று தெலுங்கில் கூறுவார்கள். தெலுங்கு முறைப்படி வீட்டுப் பெயரை தங்கள் பெயருக்கு முன்பாகவும் அதற்குப்பின் தந்தையின் பெயரைக் குறிக்கும் விலாசங்களையும் (இன்ஷியல்) சேர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

இத்துடன் ஒரு வீட்டுப் பெயரை உடைய சகோதரர்கள் ஒரே முற்றத்தினைச் சுற்றி பல வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாகடி (முற்றம்) முறையில் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அழகிய முற்றத்தினைச் சுற்றி வீடுகள், நடுவில் திருமணம் நடத்தும் திண்ணை என அமைத்திருந்தார்கள். முன்பெல்லாம் திருமணங்கள் வீட்டுத் திருமணத் திண்ணைகளில்தான் நடந்தன. ராஜபாளையத்தில் ராஜாக்கள் ஆரம்பத்தில் கோட்டை கட்டிக்கொண்டு தான் வசிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். மண் கோட்டைகளாக இருந்தன. இப்போது கோட்டைகள் இல்லாவிட்டாலும் ராஜாக்கள் வாழும் பகுதி ராஜாக் கோட்டை என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

பழைய பாளையத்தின் ராஜாக்கோட்டை, புதுப் பாளையத்தின் சக்கராஜாக்கோட்டை, சிங்கராஜாக் கோட்டை, திருவனந்தபுரம் பகுதி ராஜாக்கோட்டை ஆகியவை ராஜாக்கள் அதிகம் வசிக்கும் பகுதிகளாகும்.

ராஜாக்களின் தனிச்சிறப்பு

அவர்களின் சாவடி அமைப்புக்கள் செயல்படும் விதம்தான். சாவடியை பஞ்சாயத்து அமைப்பு என்றும் கூறலாம். ஊர்ப் பொது ஸ்தாபனம், ராஜாக்களின் பண்புகளையும், கட்டுக்கோப்பு ஆகியவற்றையும் காக்கும் அமைப்பு என்றும் கூறலாம்.

ராஜாக்கள் வாழும் 4 கோட்டைகளிலும் சாவடிகள் உள்ளன. திருமணமான ஆண்கள் இதில் உறுப்பினர்கள் ஆகின்றனர். ஒவ்வொருவருக்கும் தலைக் கட்டு என்று பெயர். ஆண்டிற்கொருமுறை 3 நாட்கள் அந்தந்த கோட்டையினர் கூடிப் பல விஷயங்களைப் பேசி முடிவெடுக்கின்றனர். அதோடு நான்கு கோட்டையினரும் சேர்ந்து ஆண்டிற்கொருமுறை ஒருநாள் கூடி பொதுத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகின்றனர். 4 கோட்டை சாவடிகளும் ஒற்றுமையுடன் செயல்பட்டு வருகின்றன.

எல்லா சாவடிகளுக்கும் மகிமை ஃபண்டு நிறுவப்பட்டு உறுப்பினர்கள் வழங்கும் தொகையில் பல தர்ம காரியங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. ஏழை மக்களின் மருத்துவ செலவு, விழாக் காலங்களில் ஏழை மக்களுக்கு புத்தாடை அளித்தல், திருமண செலவிற்கு உதவித்தொகை என சாவடியின் பணம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

வேறு எந்த சமூகத்திற்கும் இல்லாத திருமண நிச்சயதார்த்தத்தை பதிவு செய்யும் பணியையும் சாவடிகள் மேற்கொள்கின்றன. உலகின் எந்த மூலையில் இருந்தாலும் திருமணம் பேசியானதும்

நடத்தப்படும் சாவடி நிச்சயதார்த்தத்தை தங்கள் குடும்ப சாவடியில் வைத்தே ராஜாக்கள் நிச்சயம் செய்கின்றனர்.

பிள்ளை வீட்டார், பெண் வீட்டார் சாவடிக்கு முதலில் சென்று நிச்சயத்தை பதிவு செய்த உடன், பெண் வீட்டுக்காரர்களும் பிள்ளை வீட்டாரின் சாவடிக்குச் சென்று பதிவு செய்ய வேண்டும். இந்தப் பதிவு, திருமண முகூர்த்தத்தைப் போன்றே முக்கியம் ஆனதாக, புனிதமானதாகக் கருதப்படுகிறது. சாவடியில் திருமணம் பதிவாகிவிட்டால் அதை மாற்ற முடியாது.

ராஜாக்கள் போர்புரியும் கூத்தரீயர்கள் ஆனதால் வீரமும் வலிமையும் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எந்தக் காரியத்தையும் வெற்றிகரமாக முடிக்கும் எண்ணம் கொண்டவர்கள். தெய்வபக்தி அதிகம் நிரம்பிய ராஜாக்கள், பிறருக்கு உதவும் கருணை உள்ளமும் கொண்டவர்கள். நாட்டுப்பற்று அதிகம் கொண்டிருப்பதுடன் எல்லா சமூக மக்களுடனும், இணைந்து போகும் விருப்பம் உடையவர்கள்.

ஸ்ரீ ஆந்திர ரவிகுல கூத்தரீய வம்சா வழியினரான ராஜாக்கள் வீர தளபதிகளாக வந்தபோது வீரத் தமிழ் மண்ணும், வாழ்த்துக்கள் கூறி ஏற்றுக்கொள்ள... இவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் ஏற்று சகோதரர்களாகவே வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

பேசுவதென்னவோ தெலுங்கில்தான். ஆனால் படிப்பது தமிழில் மட்டுமே. முன்னோர்கள் தெலுங்கு

மொழியை நன்கு படித்தும், எழுதியும் வந்தார்கள். இவர்கள் நாளடைவில் தமிழில் மட்டுமே படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். விரும்பிப் படிப்பவர்களுக்கும், வயதானவர்களுக்கும் மட்டுமே தெலுங்கு படிக்கத் தெரிந்திருக்கிறது. இன்று. ராஜாக்கள் தெலுங்கு வருடப் பிறப்பான 'உகாதி'யை கொண்டாடுவதுடன் தமிழ் புத்தாண்டான சித்திரை வருடப் பிறப்பை மிக முக்கியப் பண்டிகையாக மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் விருந்தோம்பல் மிகவும் பிடித்தமான ஒன்றாக இருக்கிறது.

ராஜபாளையம் ராஜாக்கள் சத்திய நெறிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்பவர்கள். முற்காலத்தில் இப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் சத்தியம் செய்யும்போது "இராஜபாளையம் ராஜாக்கள் அறிய சத்தியப் பிரமாணமாகச் சொல்கிறேன்" என்று சொல்வார்களாம். தெய்வபக்தி அதிகம் உடைய இவர்கள் வைணவ சம்பிரதாயத்தை கடைப்பிடித்தாலும் சைவ சமயக் கொள்கைகளையும், மற்ற தெய்வ ஆராதனைகளையும் விரும்பி போற்றுகின்றனர். ஆன்மீக ஞானிகளைப் போற்றி, அவர்கள் வழிநடப்பதில் கருத்துடையவர்கள்.

இலக்கியம்

இலக்கிய உலகிலும் ராஜாக்கள் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளனர். பன்மொழிப் புலவரான திரு. மு. க. ஜெகநாத ராஜா அவர்களே இந்நகரின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர். இந்திய அரசின் உயர் விருதான சாஹித்ய அகாடமி விருது பெற்றுள்ள

இவரைத் தொடர்ந்து உருவாகிய பல படைப்பாளிகளில் தமிழக அரசின் விருதோடு பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ள குறிஞ்சிச் செல்வர் கொ. மா. கோதண்டம் அவர்கள் பல இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி வருகிறார். இதில் ராஜா இன பெண் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களின் பங்கும் கணிசமானது. திரு. பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் அமைத்த 'காந்தி கலை மன்றம்' காந்திய தத்துவங்களை பரப்பும் இடமாக மட்டுமல்லாமல் இலக்கிய, கலை வளர்ச்சிக்கும் துணையாய் இருக்கிறது. சரித்திர தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் பணிகளுக்கு ஊக்கம் தருவதாய் இருக்கிறது. கலைமன்ற வளாகத்தில் மணி மேகலை மன்றம் செயல்பட்டு வருகிறது. ராஜாக்கள் பலரும் கம்பன் கழகம், திருவள்ளுவர் மன்றம் போன்ற அமைப்புகளிலும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

ராஜாக்களின் சுதந்திர போராட்டப் பங்களிப்பு

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ராஜபாளையம் நகர் பெரும் தேசபக்தியுடன் பணியாற்றியது. அதில் ராஜாக்களின் அர்ப்பணிப்பு போற்றுதற்குரியது. பிரிட்டிஷ் அரசு பயங்கர நகரங்களாகக் கருதியவைகளான மஹாராஷ்டிராவின் 'வார்தா', ஆந்திராவின் 'பீமாவரம்' ஆகியவைகளுடன் 'ராஜபாளையமும்' ஆங்கிலேயர்களை அச்சுறுத்தும் நகரமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது. ராஜபாளையம் தேசபக்தர்களுக்கு பாண்டிச்சேரியிலுள்ள "இந்தியா" அலுவலகத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளது. ஹோம்ரூல் இயக்கத்திலும், சுதேசி இயக்கத்தின் ஒத்துழையாமை

இயக்கம், அந்நிய துணி பகிஷ்கரிப்பு, உப்பு சத்தியாகிரகம், சட்ட மறுப்பு இயக்கம் போன்ற முக்கிய விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளில் இராஜபாளைய மும் சுதந்திர வேட்கையுடன் பங்கு கொண்டது.

P.S. சின்ன வெங்கட்ராஜா, அழகராஜா போன்ற ராஜா இனப் பெரியவர்கள் சுதேசி இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைக்க, 'காந்தி ரங்கசாமி' எனும் இ. பூ. அரங்கசாமி ராஜாவின் தலைமையில் விடுதலை வேட்கை விரிந்து பல வீர ராஜாக்களை உருவாக்கியது. அதில் முக்கியமானவர் நம் முன்னாள் தமிழக முதல்வரும், ஒரிஸ்ஸாவின் கவர்னருமாக இருந்த திரு. P.S. குமாரசாமி ராஜா அவர்கள். தன்னலமற்ற தலைவருக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஆட்சிப் பொறுப்பை நடத்திக் காட்டியவர். ஆங்கிலேயர்களே வியக்கும் வண்ணம் ஊரெங்கும் கொடிகள் நட்டு இராஜபாளையம் சஞ்சீவி மலையின் உச்சியில் ஆபத்தான இடத்தில் சென்று தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட்ட பெருமை இவருக்கும் இவரது சீடர்களுக்கும் உண்டு. 8 வயது ராஜா இன சிறுவனான வசந்தன் சுதந்திர தாகத்துடன் பல பணிகளில் ஈடுபட்டு 'கோமணாண்டி காந்தி'யாய் பிரகாசித்தார். அவரும் ராஜாக்களின் 'கோஷா' பழக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு வீறு கொண்டு எழுந்த மஞ்சம்மாள் போன்ற ராஜா இனப் பெண்களின் பங்கேற்பும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இருந்தது.

அகில இந்திய அளவில் சுதர் உற்பத்தியில் தமக்கென தனியிடம் பெற்றதில், காந்திஜியின் பாராட்டுகளை பெற்றதில், நேருஜி, டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத், காமராஜ், ராஜாஜி போன்

றோரின் ஆதரவு பெற்ற நகரமாய் ராஜபாளையம் திகழ ராஜாக்களின் பங்கு அதிகமாய் இருந்தது. அத்தோடு மட்டுமில்லாமல் நாட்டிற்கு சேவை புரியும் ராணுவ தளபதிகளாகவும், கவர்னர்கள், நீதிபதிகள், வழக்கறிஞர்கள், காவல்துறை அதிகாரிகள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், மருத்துவர்கள், பேராசிரியர்கள் என்று ராஜாக்களின் சமூகப்பங்கு விரிந்து நிற்கின்றன. ராஜபாளையம் நகர சபையில்... ராஜாக்கள் ஆறு பேர் சேர்மன்களாக விளங்கி இருக்கின்றனர். போர் வீரர்களாக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ராஜாக்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு பெரும் வெற்றி கண்டதுடன் அச்சாதனையே தொழில் துறைக்கும் இட்டுச் சென்றது அவர்களை.

தொழில் வளர்ச்சி

1930களில் பிரிட்டிஷ் ஆலைகளுக்கு இணையாக பருத்தி அரவை தொழிற்சாலைகள் ராஜாக்களால் துவங்க திட்டமிடப்பட்டது. இன்றைய 'ராம்கோ' நிறுவனங்களின் நிறுவனரான திரு. P.A.C. ராமசாமி ராஜா அவர்கள் இங்கிலாந்து சென்று திரும்பியவுடன் 'தி ராஜபாளையம் மில்ஸ் லிமிடெட்' எனும் பஞ்சாலையை ஆரம்பித்து வைக்க, இந்நகரின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு அவ்வாலையே காரணமாக அமைந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்களைக் காக்கும் அன்னையாகவும் விளங்கி வருகிறது. P.A.C.R. என்று அன்பாய் அழைக்கப்படும் ராம்கோ அதிபர் மூலம் இராஜபாளையம் தொழில் வர்த்தகச் சங்கம் 1938ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு நகரின்

வணிக உலகின் உயிர்மூச்சாய், மானிட சேவையிலும் பெரும் தொண்டாற்றி வருகிறது.

அவரின் புதல்வரான 'ராம்கோ' நிறுவனங்களின் தற்போதைய சேர்மன் திரு. P.R. ராமசுப்ரமணியராஜா அவர்கள் தந்தையின் தொழில் வளத்தை பன்மடங்காகப் பெருக்கி, பல நவீன பஞ்சாலைகள், மெட்ராஸ் சிமெண்ட்ஸ், ஆணி உற்பத்தி, பாண்டேஜ் உற்பத்தி என தொழில் கூட்ட, கம்ப்யூட்டர் துறையிலும் கால் பதித்து Software பொருட்களை அமெரிக்க நாட்டின் புகழ்மிக்க பில்கேட்ஸின் மைக்ரோ சாஃப்ட் நிறுவனத்திற்கு அனுப்பும் முன்னணி நிறுவனமாகத் திகழ்கிறது. 'தென் இந்தியாவின் மான்செஸ்டர்' என அழைக்கப்படும் நகரங்களில் கோவைக்கு இணையாக ராஜபாளையம் பேசப்படுகிறது.

'காட்டன் ஸிட்டி'யான ராஜபாளையத்தில் எண்ணற்ற ராஜாக்கள் விவசாயத்தோடு, பஞ்சாலைகள், ஜின்னிங் ஃபேக்டரிகள், வில்லோ, பிரஸ்ஸிங் ஃபேக்டரிகள், கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீகள், செம், தொழிற்சாலைகள், பேண்டேஜ் காஜ் உற்பத்திகள், சிறுதொழில்கள் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள், சாஃப்ட்வேர் நிறுவனங்கள், பஸ் நிறுவனங்கள், ஓட்டல் நிறுவனங்கள் என்று பல தொழில் துறைகளிலும் முன்னேறி சாதனை படைத்துள்ளார்கள். பல கல்வி தர்மஸ்தாபனங்களையும் ராஜாக்கள் ஏற்படுத்தி இருந்தாலும் பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் ஆர்வம் காட்டி பெண்களுக்கான பள்ளிகளை ஆரம்பித்து 'சந்தை' எனும் வியாபாரப் பகுதியை ஏற்படுத்தி அதன் வருமானத்தை பள்ளிக்

காய் அளித்தவர் 'ராவ்பகதூர் A.K.D. தர்மராஜா' அவர்கள்.

ராஜா இனப் பெண்கள்

அமைதியும் அடக்கமும் உள்ள ராஜா இனப் பெண்கள் மன்னர்கள் கால முறைப்படி அதிகம் வெளியில் வருவதில்லை. தற்போது இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் பழமையான 'கோஷா' முறை இன்னும் வழக்கத்தில் உள்ளது. வீட்டிற்குள்ளேயே இருந்தாலும் வியத்தகு திறமைகள் படைத்தவர்கள். எதையும் சுலபமாகக் கற்றுவிடும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள். கணவரின் வருவாய்க்கு ஏற்ப சிக்கனமாகவும், நேர்த்தியாகவும் குடும்பத்தை நடத்திச் செல்லும் நற்பாங்கு உடையவர்கள். இவர்கள் மாமனார் மற்றும் கணவரின் மூத்த சகோதரர்கள் சகோதரிகளின் கணவர்கள் முன்பு மரியாதை கருதி வருவதில்லை. பருவப் பெண்கள் வெளியில் செல்வதில்லை. பள்ளிக்கோ, உறவினர்கள் வீடுகளுக்கோ திரையிட்ட வண்டிகளிலும் பின் நாட்களில் கார்களிலும் போவது வழக்கம். தற்போதைய உலகில் ராஜா இனப் பெண்களிடமும் மாற்றங்கள் இருப்பினும் அவர்களின் கலாச்சாரங்கள் அழியவில்லை.

ராஜாக்கள் இறையன்பு பூணுபவர்கள் என்றாலும் பெண்கள் அதிக ஆன்மீக நாட்டம் உடையவர்கள். ஆன்மீக சொற்பொழிவுகளிலும், பூஜைகள், ஆலய திருப்பணிகள் போன்றவற்றில் அதிக ஈடுபாடு உடையவர்கள். நகரின் பல்வேறு இடங்களில் சத்சங்கங்கள் அமைத்து பெண்கள் பலவித தத்துவ நூல்களைப்

படித்து வருகிறார்கள். 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதிகம் வெளியில் செல்லாத பெண்களை வரவழைத்து ஆன்மீக பயிற்சிகளில் ஈடுபடுத்திய பெருமை திருமதி. ரத்தினத்தாய் அம்மையாரையே சாரும். அவரைத் தொடர்ந்து இன்று சான்றோர்களுக்கு இணையாக இன்று வேதாந்த பாடங்களை திருமதி லக்ஷ்மி அம்மாள் அவர்கள் கற்பித்து வருகிறார்.

இந்நகருக்கு விஜயம் செய்யும் ஆன்றோர்கள் இங்கு உரையாற்றுவதை விரும்பி ஏற்கக் காரணம். இங்குள்ள பெண்களின் இறையுணர்வும், ஆர்வமும் தான் என்கிறார்கள். இது தவிர சமஸ்கிருத மொழி பயில தாய்மார்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் ஆர்வம் பாராட்டிற்குரியது. சமஸ்கிருதம் கற்ற குடும்பப் பெண்களே ஆங்காங்கே வகுப்புகளையும் எடுக்கிறார்கள். ராஜா இனப்பெண்கள் வீட்டு வேலை முடிந்ததும் ஓய்வெடுப்பதில்லை. ஏதாவது வகுப்புகளில், சத்விஷயங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

தெய்வப்பற்று மிக்க ராம்கோ நிறுவன அதிபருடன் அவரது துணைவியான திருமதி சுதர்சனம் ராமசுப்பிரமணியராஜா அவர்களும் ஆன்மீக விஷயங்களில் தன்னை அதிகம் ஈடுபடுத்திக்கொள்கிறார். இவர் தன் அன்னையின் பெயரில் 'லிங்கம் மாள் சாஸ்திர பிரதிஷ்டா' எனும் அமைப்பை ஏற்படுத்தி ஆன்மீக முகாம்கள், சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சிகள், 'வித்வத் சதஸ்' போன்ற புனித நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருவதால் அனைவரும், குறிப்பாக பெண்கள் பெருமளவு பயன் பெற்று நிறைவுறுகிறார்கள்.

ஆன்மீக நூல்நிலையம், ஆன்மீக கேசட் லைப்ரரி போன்ற சிறந்த பயனுள்ள அமைப்புகளும் இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இத்துடன் இராஜபாளையத்தின் அருகிலுள்ள கிராமத்தில் 'வேத பாட சாலை' ஒன்றை நிறுவி நம் புனித வேதங்கள் தழைக்கவும் 'ராம்கோ' நிறுவனத்தினர் அதிகமாகத் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள். பெண்கள் வளர்ச்சியிலும் உறுதுணையாய் நிற்கிறார்கள். பக்தியுடன் கூடிய ராஜா இனப்பெண்கள் மருத்துவர்களாகவும், ஆடிட்டர்களாகவும், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களாகவும், இலக்கியவாதிகளாகவும், ஆராய்ச்சியாளர்களாகவும் திகழ்ந்து பெருமை சேர்க்கிறார்கள்.

முடிவுரை

ராஜகளையுடன் பொலிந்து நிற்கும் ராஜபாளையம் ராஜாக்கள்... தங்கள் குலமரபுகளை, தனிச்சிறப்புக்களை ஏற்றிமிகு வழியில் என்றும் பேணிக் காப்பதோடு நல்லதோர் உலகம் காண மற்றவர்களுக்கும் துணைநிற்பார்கள் என்று உறுதியாகக் கூறலாம் பெருமிதமும் கொள்ளலாம்.

✧ திருமண ஊர்வலத்திற்கு மன்னர் குல வழக்கப் படி பல்லக்குகளும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. தற்போது இவ்வழக்கம் இல்லை.

- ✧ ராஜா இனத் திருமணம் பல சடங்குகளைக் கொண்டது; சுவாரஸ்யமானது. மணமகனை ராஜபுத்திர பாணியில் அலங்கரிக்கிறார்கள். இளம் சிவப்பு நிற சாய வேஷ்டிகளை அணியச் செய்கின்றனர்.
- ✧ ராஜாக்கள் சமூகத்தில் மாப்பிள்ளைக்கு பெண் கொடுக்கும் பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளையின் சகோதரிக்கும் தனியாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை அளிக்க வேண்டும். இது 'பொட்டிப் பணம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. பணத்தை ஏற்க மறுத்தாலும் புடவை மற்றும் மங்கலப் பொருட்கள் புதுப்பெட்டியில் நாத்த னாருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.
- ✧ சாவடி நிச்சயம் பிரதானமானது; பதிவாவது. வீட்டு நிச்சயதார்த்தன்று அவரவர் குலதெய்வத்திற்கு பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டு பிரசாத மாலைகளை அனுப்பி மாற்றிக் கொள்கின்றனர்.
- ✧ நாக சதுர்த்தியை சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இவர்கள் புதுமணப்பெண்களுக்கு கருகு மணியில் பாம்பு உருவம் பதித்த மற் றொரு சிறிய தாலியை மாப்பிள்ளையின் சகோதரிகள் அணிவிக்கின்றனர். திருமாங்கல்யத் துடன் அதுவும் புனிதமாகப் போற்றப்படுகிறது.

- * 'கொத்தலு' எனும் பண்டிகை ராஜாக்கள் மட்டுமே கொண்டாடுவது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட ஆரம்பித்ததும் போர் வீரர்களான இவர்கள் உறவை பலப்படுத்தும் வகையில் இதனை கொண்டாடி வந்தனர். சாமைக் கதிர் விளைவிக்கப்பட்டு அதனை ஊர்ப் பொது இடத்தில் வைத்து பூஜை செய்து பக்கத்து வீடுகளுக்கும், உறவினர் வீடுகளுக்கும் சென்று கொடுத்துவிட்டு வர, அவர்கள் இவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து சாமைக் கதிர்களைத் தந்து வணங்கிவிட்டுப் போவார்கள். மனக்கசப்போ, விரோதமோ உள்ள வீட்டிலும் சென்று சாமைக் கதிர் வைத்து வணங்கிவிட்டு வருவது இப்பண்டிகையின் சிறப்பு அம்சமாகும்.
- * இராஜபாளையம் உயர்தர மாம்பழங்களுக்கும், உயர்ஜாதி நாய்களுக்கும் பெயர் போனது.
- * இராஜபாளையத்தில் கிழக்கு எல்லையாய், அரணாய் விளங்கும் சஞ்சீவிமலை ராம ராவண யுத்தத்தின்போது ஆஞ்சநேயர் கொண்டு வந்த சஞ்சீவி மலையின் சிறுபகுதி ராஜபாளையம் பகுதியில் விழுந்து மலையாகி யதாக ஐதீகம் உண்டு.
- * நகரின் மேற்கு எல்லையான மேற்கு தொடர்ச்சி மலையடிவாரத்தில் உள்ள அய்யனார் நீர்வீழ்ச்சியின் தண்ணீர் நகரின் குடிநீர்

தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறது. இங்குள்ள ஐயனார் எனும் ஐயப்பனுக்கு சித்திரை முதல் நாளன்று ராஜாக்கள் மிகப்பெரிய விழா எடுத்துக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

✧ “ராம்கோ சிஸ்டம்ஸ்” இந்திய சாஃப்ட்வேர் தொழில் துறைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கி வருகிறது” என உலகின் பிரபல மைக்ரோ சாஃப்ட்வேர் நிறுவனமான பில்கேட்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

✧ சர். முத்தையாசெட்டியாரின் அன்பான அழைப்பிற்கிணங்க ராஜா அண்ணாமலை மன்றத்தை நாட்டிற்கு ஒப்படைக்கும் விழாவில் தலைமையேற்ற திரு. P.S. குமாரசாமி ராஜா இராஜபாளையத்தில் காந்தி கலைமன்றத்தைத் துவங்க எண்ணியபோது சர் முத்தையா செட்டியார், S. S. வாசன் ஆகியோரிடம் ஆலோசனைகள் கேட்டுக் கொண்டார்.

✧ ராஜபாளையம் தவிர மற்ற நகரங்களில் உள்ள ராஜாக்கள் ஆங்காங்கு கூத்தரிய ராஜுக்கள் சங்கம் எனும் அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். அகில இந்திய கூத்திரிய ராஜுக்கள் மாநாடுகளும் நடத்தப்படுகின்றன.

✧ ராஜாக்கள் ஜேஸீஸ், லயன்ஸ் மற்றும் தனி அமைப்புக்கள் மூலம் சேவை செய்வதில்

ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். மருத்துவ முகாம்
கள் பல நடத்தப்படுகின்றன. பெண்களும்
சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சாதனை
யாளர்களும் பலர்.

✧ ராஜாக்கள் இங்கு வந்த பின்னர் வந்தவர்களில்
பலர் மிகச்சிறந்த தெலுங்கு கவிஞர்களாக
விளங்கி காவியங்கள் செய்துள்ளனர். அவற்றில்
சில ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு சரிசெய்து
நூல்களாக ஆக்கப் பட்டுள்ளன.

கொட்டிமுக்கல க்ருஷ்ணம் ராஜு சீதா கல்யாணமு
கொட்டிமுக்கல சிங்கராஜு பாரிஜாதாபஹரணமு
கொட்டிமுக்கல பெத்திராஜு சாவித்திரி பரிணயமு

ஸ்ரீ ஆந்திர ரவிகுல க்ஷத்ரிய ராஜாக்களின் 4
கோத்திரங்களும் 26 வீட்டுப் பெயர்களும்

கோத்திரம்	வீட்டுப் பெயர்
வசிஷ்ட	1. பூசப்பாடி 2. வத்ஸவாய 3. மந்தென 4. வெலகலேடி 5. பேர்ச்சல 6. வேங்கேஸன 7. நந்தியாஸ் 8. ஏற்றகுண்டல் 9. இந்துகூரி 10. வலிவர்த்தி 11. சாகி 12. பெஜவாட
தனஞ்சய	1. சிந்தலபாடி 2. தாட்ல 3. கொட்டிமுக்கல 4. பெணுமத்ஸ 5. சேகூரி 6.காசி 7. தந்தலூரி 8. பாகல்பாடி 9. ஜுஜ்ஜுரி
காஸ்யா	1. மந்தலபாடி 2. நம்பூரி 3. சோடராஜு
கௌன் டன்ய	1. கொண்டுரி 2. முதனூரி (முதுண்டி)

நன்றி : குமுதம் ஜங்ஷன்

கட்டுரை உதவி : திரு. கொ. மா. கோதண்டம்,
டாக்டர் V. வெங்கடராமன்,
திரு I. B. ரகுபதி ராஜா
ராஜபாளையம் ராஜாக்கள் சாவடி
திரு. S. ஜனார்த்தன ராஜா.

ஆசிரியையின் இதர நூல்கள்

- ✧ உலகம் எங்கள் குடும்பம்
(தமிழக அரசு பரிசு பெற்றது)
- ✧ சின்னஞ்சிறு கிளியே கண்ணம்மா
- ✧ குழந்தைகளுக்கு குமாரசாமி ராஜா
- ✧ கனாக் கண்டேன் தோழி

கங்கை புத்தக நிலையம்
13, தீனதயாளு தெரு,
தியாகராய நகர், சென்னை-600 017

